Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2040 — SIX PAGES — NGÀY THỨ HAI 2 JUIN 1925. — NGÀY MÙNG 12 THÁNG TƯ NHUẬN NĂM ẤT-SỬU — SÁO TRƯƠNG — NĂM THỨ 17

DIRECTEUR—PROPRIÉTAIRE
NGUYỄN-VĂN-CỦA
Téléphone: 203
(Adresse télégraphique)
LỤC-TỈNH—SAIGON

GIÁ BÁN

	ĐÔNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
Một năm	12$ 00	15 00
Sáu tháng	6 50	8 00
Ba tháng	3 50	4 00

BÁN LẺ MỖI SỐ.... 0$05
Mua báo thì bỏ ngày mồng một và ngày 16 mỗi tháng có phải trả tiền trước.

Lục Tỉnh Tân Văn

(LỤC-TỈNH TÂN-VĂN & NAM-TRUNG NHỰT-BÁO RÉUNIS)

南中日報六省新聞

JOURNAL QUOTIDIEN

NHỰT BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và ngày chúa-nhựt

POUR LES ANNONCES
S'ADRESSER:
A Saigon: aux Bureaux du Journal rue Catinat, 152-155-157 (1er étage)
A Hanoi: aux Bureaux du Trung-Bắc Tân Văn.
A Paris: chez M. M. Havenez & Cie 9, rue Tronchet.

On traite à forfait pour les contrats de longue durée. Les prix sont payables d'avance.

Tho, chèques va mandats gửi mua báo thì đề ngay cho M. NGUYỄN-VĂN-CỦA. Tổng ty Lục-Tỉnh Tân-Văn, cần bài về đừng báo thì đề cho M. LÊ-HOÀNG-MƯU, chủ bút.

DÉPÔT LÉGAL COCHINCHINE N° 3461

LIỆU BÈ GIÚP NÔNG-GIA

Chẳng nên để cho nông-phu ngã lòng vì nỗi bị áp-chế

(Tiếp theo)

Trong số rồi, bữa thứ bảy, tôi có mắt cuộc khoản chút, làm hàng thế ấy là cái học lén của dân; nghĩa là làng là cho-mo dân — ấy là tiếng thường nói xưa nay, dầu là người hạng nào cũng không từ chối — cha-mẹ dân mà không lo cho tròn chữ trách, để rồi vì cái lợi trước mắt mà để hại cho dân, nuôi điểm chứa bọn cướp giựt của dân, cướp giựt vợ con của người quê dốt, rồi lại còn cơn để bỏ ra, đem tự quyền tự lịnh cho chệ đệ gửi cho gian-nhàn mà hiếp đáp lương dân, thì còn chi tệ hơn mà nói nữa. Làm làng thế ấy, vì có một cái tham nan vô để đeo theo mỗi bận lưng, muốn cho mau làm giàu, biểu sao lương dân không ngã lòng mà bỏ đi chốn khác. Thật đó là một mối tệ lớn, tệ không ngăn, tệ còn thấy trong chốn thôn quê lương-chức nhiều làng còn chuyên quyền làm sự bất lương bất chánh, mà chưa thấy tỏng và quận trừ khử nổi cho nông-phu nhờ ân, tránh khỏi tay áp chế.

Ngoài cái mối tệ ấy, tôi nói còn một mối tệ khác nữa lớn hơn, hại hơn nhiều nữa. Sao gọi lớn hơn hại hơn? Tôi gọi lớn hơn hại hơn là vì cái tệ mà làng chứa bọn chứa điểm cướp trăn giựt bò của nông-phu đó mà cho chuộc, hết qua cũng là quân gian, thời lần lần trời đất nhà giàu sẽ, rồi cũng trốn chuối cứu nhau, không bao giờ dám làm khổ bỏ nhau ngày; chớ như cái tệ mà tôi nói sau đây, làm không sợ ai kiêng nể, làng mặc làng tổng mặc tổng, mà cũng không kể phép quan luật nước là gì. Ấy là mấy ông Tây tôi chốn thôn quê lập vườn mở ruộng đó.

« Thường cổ-giao cũng nghe mấy ông Tây ấy tới lập vườn mở ruộng nhiều nào, thì làm như một ông vua nhỏ ấy. Còn có quyền thế nào hơn! Trong trăm việc quấy, tôi kể lấy một, là cũng cướp giựt trâu bò của nông-phu vậy. Mà cách cướp giựt lại càng lộng hơn, không giấu-diếm chi ai, cướp giựt giữa ban ngày, muốn mất người đứa thấy. Làng tổng không thể làm sao động rồi cũng phải già tai điếc mắt ngơ mà bỏ qua; vì — theo lời tội đã nói — bọ dân thương dân, cũng còn phải thương thảo cho họ. Không ỷ vì dân mà bỏ bất thân danh nhơ giá-thế vợ con; họ cũng phải sợ ông Tây kia làm hại lấy tới bọ, bỡ, lay họ làm tổng làm làng có quyền cai trị, mà pháp lại không che bọ cai trị dân Tây, nên họ có quyền cũng như không tổng làng ra như dân giả; họ có làm chi đặng mà cứu giúp lương dân trong thng trong làng, cơn bị ông Tây hiếp đáp!

Từ bao giờ đến bây giờ cổ giao nghe biết mấy ông Tây lâm vườn làm rượng, giựt trâu giựt bò của người. Khi mới đến thì trâu bò không cế mấy đỗi, nội trong ít năm, nhứt chật chuồng thả ăn dây đồng, trâu bò đâu mà sanh-sống mau lắm vậy? Có phải trâu của họ mua chăng? Nếu nói không thì ra phi lý. Còn nói có mua thì không phải mua hết. Vậy muốn nói cho ngay thì nói, sanh cũng có, mua thì không mấy con, giựt của người thì phần nhiều trong đấy.

Giựt cách nào?

Nói nghe dễ lắm, ngang lắm, thế ở chân thành một góc mua lớn như quan Nguyễn-soái cũng không làm đặng vậy. Mà một ông Tây khẩn điền ở chốn thôn quê làm đặng. Ai dám trở ngăn.

Rủng của ông, vườn của ông đâu có ranh có bờ, có rào có dậu; ông trồ bắn bổn hường cấm-ngoài và vật lộn vào phần đất của ông. Cấm người thì không nói gì, chớ như sát vật biết gì là pháp tắc. Coi vừng mặt thằng chăn, thì ăn làng ra chỗ nấy chỗ nọ, lần lần lại vào phần đất của ông. Ông dạy dân của ông bắt cột đề đó. Trâu bò nào tới thì lùa vô chuồng, muốn con dầu đóng vô đó làm đầu là trâu bò của ông; chẳ trâu bò bị mất đi kiếm tới đó gặp biết trâu bò của mình, sừng xoài gì in-bịch, khác có một con dấu nuôi đóng vào. Nhiều không đặng lại bị ông Tây sự-cố-rầy, bộp-tai, đá-đít. Biết cầu cứu nơi đâu! Chay tới làng tới tổng, làng tổng không có quyền vào nhà ông. Đất ông, chuồng trâu của ông mà xớ, vì ông là dân Tây. Vậy phải làm sao bây giờ. Nếu không chịu bỏ trâu bò mà bỏ qua đi, còn muốn kiếm thưa cho ra mà bắt trâu bò mình lại kèo tức, thì phải đi kiện đến đâu? Phải đến tỉnh. Ngày giờ đến tỉnh muốn người làm đơn cho xong xuôi vào quan mà đầu cáo cho tới khi quan phái người tra xét, thì đã ngoài nửa tháng. Nghe tin, thì con trâu giam bỏ giam ấy đã đời đàn mất rồi, còn chỉ đâu mà khám xét. Phải quan tới xét, không có gì hết, cáo giam, bị quở mà đi lại mất công còn mất. Bị vậy đó mà coi thế ông Tây cũng lấy làng; ai có trâu bò tới đi lạc vào rượng vào vườn ông, bị dân của ông bắt cột vào chuồng, còn chi mà chưa đánh bỏ phước cho ông dùng lấy; nghĩ vì có kiện thưa ra, đã heo công lại tốn của rồi cũng không đặng ích gì. Nếu có nài quan hỏi lại làng tổng, thì làng tổng biết mà không dám nói quyết, vì mất không thấy tạng, lại cũng còn sợ một nỗi oán thù, không mất chức cũng tăng gia bội thiệp.

LÊ-HOÀNG-MƯU.

(Mai tiếp).

VỀ VIỆC XỬ ĐOÁN TRONG LÀNG

(Tiếp theo)

Nếu như xử một ngày mà tiện, bị cứ kêu nây thì, đẹp lại đó để ngày mai xử lại, chớ nào có nói: «Ấu hai đàng không chịu làng làm tờ giải nại vụ đến quan bởi muốn bình kẻ «thân-chủ» của mình cho được việc nên không giải đi, để đó mà phân mà xử mãi. Mà như, hai vị hương-chức có thọ tiền tài đề lòng vẫn giữ nêm đặng thôn đồng phận với nhau thì cải cọ, luận phải quấy, lấy lẽ êm tội thuận là đủ, vì như hai vị thọ tiền tài đề, vì muốn cho « thân chủ » mình được việc, lúc ra trành luận cải cọ nổi lửa lòng lên, thì lại sanh ra một sự tương cải cọ rầy-rà lớn theo lớn, nhỏ theo nhỏ, cũng như kịch-liệt.

Tôi thường thấy nhiều làng mà cũng nhứt là tổng trong nơi quê mùa, hương-chức coi dường hiềm nhau, ghét nhau, chia ra hoặc làm hai, làm ba phe. Phe nầy giành chống với phe kia, để-ky nhau đến khi nào thôi làm làng cũng còn chia phe chia đảng. — Bởi vậy, nhiều khi trong hương-thôn có việc làm định làm miếu, cất chùa cất am, hương-chức muốn xướng ra làm việc chung lấy thì phe nầy bài-bỉ, phe nọ không ưng làm cho có khi tình làm, mất lấy 3-4 năm cũng còn tính mất; việc không xong được việc ấy đó. Tôi đã nói kia, trong nhiều làng thường hay có phe đảng đặng khi phe đảng của mình có việc kiện thưa thì rằngức bình vực lẫn nhau, cho ra đầu phải; hoặc lý thị phi, cứ người cùng đảng cực người cho đến cùng, cho thân chỉ mình khỏi bị tội. Đó là nói về đảng cố phe đảng làm làng, cũng là có tiền mà đốt-nhiều, lắc hầu-sự đến nhà công, chi như nói về bọn dân nghèo, phe đảng không có, nếu có việc đến nhà làng, ôi, trâu bị khó đề!

Mất tội thường thấy, làm nơi, người « Phụ mẫu chi dân » hay lấy chức phận mình là « cha mẹ dân » được cã trăm quyền thế, khoái-nạ, mầng la, ép-uổng dân khờ, dân không có tiền, dân không phe nào đặng nọ. Như, những dân khờ-khạo, dân nghèo hèn, rủi vi xích-mích với bọn có phe có đảng, có cha có chú làm làng, chẳng hạng là phe đảng, cha chú đang ấp làm chức gì, có quyền thế bao lớn, lão dân khờ bị bắt buộc phỉ tội rằng-rã đến nhà công sở, thì, ôi, nào là tiếng mắng la, nào lời xỉ-nạ đến ông bà, cùng là tiếng tay đỡ trên bàn, tiếng tay vỗ nào mặt biết bao kể xiết. Việc chưa hỏi trước sau, chưa nghe cho rành chớ nhiều vị hương-chức vì nóng ruột bình chầu bình con, bình phe bình đảng, cũng vì một vài đồng bạc mà trừng mắt vỗ bàn, hét-la, chưởi mắng những dân rầy-rà với bọn của mình, đến công-sở.

Thì dụ, như : Tân A. với tân B, vì một sự chơi cờ-bạc ăn lận đánh lừa làm sao đó. A. là con cháu cùng phe đảng của vị hương-chức trong làng, còn B thì cốt các khờ khạo, hai đàng cùng nhau đánh cá đánh đấm ; cho đến phải bắt cỡ hai đứa nhà công, độc giả chư tôn chắc biết trước rằng : A. là con cháu cùng phe đảng trong làng, được ngồi ghế trên mấy chơn làm đầu tự do tự đắc, còn B. thì, cũng là người đánh lận làm rằn với A. nhưng là đứa khờ không phe đảng nên, vừa đến nhà công đã bị làm lời ; nào là công-đầu nó lại, sao nó đám đánh lận A. . . , nào là nhận cho nó ở tù sao đám hành-hung với con cháu ông hương-chức . . . , chớ nào có ông hương nào lấy công-làm mà hạch hỏi hai đàng, hỏi cho rõ ràng coi ai quấy ai phải rồi sẽ quở la, công trái ! Nầy là A. với B. hai người cùng đồng con dân trong làng, lại hai đứa giận hờn đánh đập với nhau có xảy lại vì con vì cháu, vì phe vì đảng của hương-chức trong làng, mà làm đều bất công, bất chánh ?

Còn như, dầu cho tân bị-cáo về hội đánh tiền cho có trọng thương đi nữa, thì, phận mình là « cha mẹ dân » cha mẹ chung của con dân trong làng, xử làm sao cho con dân cầm cái chức công-bình của mình ; nếu xử phạt bị cáo còn kêu nài, thì phận hương-chức nào quyền-hành về việc ấy, cứ việc làm tờ giải nạp dẫn quan trên phân xử. Chớ có quyền phép nào chưởi mắng con dân, có luật nào bình vực con chàu hương-chức trong làng mà đè-ép bỏ-bê dứa dân dại ? Nhà-nước bày ra trong làng có người làm chức nầy, kẻ làm chức nọ đặng giúp Nhà-nước trong việc chánh trị trong xứ được yên-ổn, cùng việc dạy-dỗ nhơn dân cho biết cách làm ăn, chớ nào phải được cứ lên làm chức việc trong làng rồi lo bình con cháu, lo giúp phe đảng, lo cho ai là người mình thì ghét có việc đến công sở đặng mình hoành-hành một xuất cho bỏ ghét chơi !

Kia như Quan-Tòa, cũng là người làm tôi cho Nhà-nước, nếu dân trong hạt có việc kiện cáo đến tòa, thì phận Quan Tòa cứ bổn phận hỏ hạch và xử phân minh chánh thôi, chớ chẳng hề nghe bên nào ăn hiếp bên nào, rồi nỡ khi vang thiên mà khoát : tại mầng la, vì « có tội thì phạt » lấy phận làm một người phân xử là vậy. Dầu như tân bị phạt tội có kêu oan lên Tòa trên đi nữa, thì Quan Tòa cũng cứ việc cho phép kêu oan, khỏn ; giản-dải, không phiền-hà sao rằng : « mình xử vậy, nó còn la ức ! »

Chớ như, hương-chức trong những làng tôi nói trước kia, không phải vậy đâu ? Trong làng, nếu có một vị hương-chức nào có thân có thế có phe đảng lo, thì bất cứ phải quấy được mất việc, ai bởi ai cũng sợ, ai cũng kiêng, mà vị hương-chức ấy làm được một vài việc gì cho họ ngó thấy mình là trên có vài có kiến dưới có bộ ha đông, thì ai cũng khiếp kỷ oai, tùng phục theo người cả thảy.

Trong làng có một vị hương-chức oai quyền thế ấy thì hay ra phân xử việc trong làng : nếu mà xử phân một việc gì, con dân còn kêu nài, vị hương chức phân xử ấy lấy dọng to, trỗi lời nặng, quở rằng : « ta xử vậy mi còn kêu nài, ta không xử ức hiếp mi đều gì, để mi coi ; ta làm lớ nhận mi cho ở tù mạt kiếp cho mi biết chừng, sau đừng kêu oan kêu ức ».

Tôi đã nói kia ; một vị Quan Tòa ăn học đến bực, ra ngồi xử đoán, nếu con dân còn kêu nài oan ức thì ngài cho phép kêu oan đến Tòa trên thng ; không để dạ phiền hà, không có lòng nề chấp : sao dân có dám kêu nài mình xử ức cho nổ ; hà-huống một vị hương-chức trong làng là chức việc để khuyên dỗ con dân, để ngăn ngừa đạo lắc trong làng, mà nếu xử đoán việc gì dân còn kêu nài thì không bằng lòng, giận dải nhận ép cho dân trong tội. Quyền hành là bao nhiêu, ăn học cách xử đoán đến bực nào mà nỡ ép con dân tây theo mình, thọ lấy tội của mình phạt đó !

Dặn cho việc ấy đến quan trên có tỏ cáo làng chạy theo kia, hễ làng thương thì nhờ, làng ghét bỏ tội, chớ quan trên lấy theo lẽ làng phúc-bẩm mà đoán tội cho tội-nhân, đầu rằng : Nhựt nguyệt tuy minh, nan chiếu phúc bốn chi hạ !

Bởi cớ, ở trong làng nào mà tỉ người học thức, tỉ kẻ rõ thông thời-vụ thường mấy người có một vài điều vẫn minh, nêm it nhiều học thức thì được ra ăn nói giữa làng mỡ cách oai quyền đến đỗi ! Kẻ như vậy lại có phe đảng đông, vui kiến nhiều, vì bởi dân quá mức. người đối nói thấy nộp sự e sự cho mình không kết phe hiệp đảng với người, lúc hầu-sự không ai che chở ? Rồi ra, phe đảng ấy mạnh hơn ai, nên trăm việc gì người trong phe xấu ra, đều là nó tội ! Chi như kẻ làm là làm ăn, người cải-cúc đơn-cô, lại bị bọn nọ phe kia hăng-hiếp !

Cho đến đời trẻ ranh trong làng, con hương-chức trong làng cũng là hung-hiếp người la đặng nữa ; như con ông hương ra đặng gặp gỡ tối chọc ghẹo lũ mần, đề-man ; cũng gặp con nít nhà bần-hàn đặp đến đánh đấm, đặng cho bọn trẻ trong làng sợ nó cho nó đề làm gì được nấy, bằng mà rủi trẻ bần-hàn bị thương tích cho mẹ nó đến đến nhà-công, thì trẻ cha cha chú nó làm làng xử phân kia, nó còn sợ gì la quấy !

Ôi, đời văn-minh nầy không ai dám hung-hiếp ai được, nếu việc xấu ra minh-bạch đến quan trên thì tội chẳng phải nhỏ. Nhưng ở về lối làng gần châu-thành, lại là làng có nhiều kẻ học-thức nhiều người biết luật phép tân-thời, thì hương chức làng không dám hoành-hành, không dám làm đều vi-luật.

Chớ như trong thôn-quê sẳng gái, xa quận, xa tỉnh-thành, thì bây giờ chưa hẹp với thời đợi văn-minh nầy, vì trong thôn-quê phần nhiều hương-chức làng còn dám hoành-hành với kẻ thân-cô sức yếu, còn dám vi-luật mà gỡ đầu đánh chàng kia vậy. Câu : « Khôn thì sống, dống thì chết » là một câu rất hợp trong chốn thôn-quê sẳng-giả.

Tâm lại : Trong những làng nào còn cái tệ ỷ ỷ chẳng hiếp cô, ỷ quyền hiếp kẻ . . . thì ai là người trên trước trong làng, nên xét lại kỉ-can coi cái thời - lệ ấy có đáng khinh đáng bỉ chẳng, hầu sửa lại cho hợp với thời-thời, cho con dân nó nhờ sự công-bình, khỏi quyền áp - chế cần phe áp đảng kia, mà chàng dân lần bước vào đàng văn-minh Âu-Mỹ.

BÌ-LONG.

GIẾT NGƯỜI GIỰT CỦA

Mới hôm ngày 25 tháng ba Annam 1925, có một vụ xảy ra tại làng G'a-hôn (Sông Thunh-an (Sócrang) có một bọn ăn cướp giết người giựt của; tài chả là Đỗ-khắc-Phàng bị bọn ăn cướp ấy đánh vong thân tăng mạng. Thương ôi! cũng tại da tài mà hại ký cho nên mạng sớm tách huỳnh-tuyền. nghĩ ngâm ngùi hồn bọn bất hưng, nỡ đành giết con nhà hồng lục.

Rõ bọn ấy kiếm nơi đào lầu, biệt vô tin tức.

Bởi vậy cho nên ai ai cũng tưởng rằng : Vụ ăn cướp sát nhân nầy là bí mật; dầu cho sở tài gì cũng khó mà truy tầm ra dặng. (Vì khi ăn cướp đánh giết tài chả thì có sơn-dầu và làng sở tại hiệp lực ra xét, phương mà bắt chẳng đặng bọn sát nhơn ấy. Cũng bởi tại truy tầm không nhằm chỗ của bọn đó ở.)

Nhưng rủi mà đến ngày 17 Mai 1925 có ông Girard, thầy đội Đào-văn-Sửu, M. Quảng-ngọc-Loan dit Lân, M. Ngvăn-Lương và Trần-Ân-Đợt ở sở Mật-thám Travinh.

Các vị ấy đồng hiệp lực đến làng Song-mỹ (Cantho) nơi điền của thầy hội-đồng Bà'-thế-Khâm mà trốc đồng lơ là tên Lê-ngọ-Chân dit Ngàn sanh tại làng Vình-ợi (Bactiêu) tên nầy có tiền ăn tại Sốc-trăng và Bactiêu; 2e Lê-văn-Tân sanh tại làng Ngãi-lộ (Cantho); 3e Nguyễn-văn-Tập dit Méo sanh tại làng Vình-sơn (Mythe) và tên Văn-Sắc Cử ở làng Long-trị (Rạchgiá). Lúc bắt mấy tên nói trên) đây thì tài chả có nhiều được những là Bagadiec, cravate, áo paletot mi và còn nhiều món nữa vân vân. Tính ra một đồ tang vật tài-chả nhiều giá đồng trên chừng 200 đồng.

Kế rồi ông Girard là quan thanh-tra sở Mật-thám (Inspecteur de la Sûreté) đề lấy lời enquête giải chúng nó đến Tòa-án Sốc-trăng, thì chúng nó còn chối quanh, cũng nhày điệu về Cantho để mấy lính trên phân xử.

Tôi nước sao quan trên hay đặng vụ nầy cho người tra hỏi 4 tên bắt đặng đây. Còn mất dâu liên lụng với bọn nó phải khai tên họ, rồi sai sở Mật-thám đi truy tầm cho hết rồi sẽ xử tội luôn thể chẳng muộn chi?

Cái xin Chánh-phủ cần lịnh truy nã tăng bọn gian nầy cho tận tuyệt. Nếu dung dưỡng chúng nó e sau sanh ra một mối hại to trong xứ Nam-kỳ và ra cơn trọng thường cho sở Mật-thám Travinh vì vụ sát nhơn nầy tưởng là biệt tì ra rồi, ai đè ngày nay sở Mật-thám Travinh, đồng tâm hiệp lực cho tìm ra mối bắt tăng bọn sát nhơn. Thật là công rất đáy lắm đó.

Xin Chánh-phủ cần cản tăng hồng hữu công trong thưởng, thì sau mới có người vị quốc bắt bày tỉ, kẻ lòng tri tâm đạo tắc, dầu thọ đến thế cũng không nài lao khổ.

DƯƠNG-NGỌC-ANH
(Caicon)

Vì chật chỗ, nhiều bài ra không kịp thì, nên nay bổn-báo xin ngưng bài « MƯU SÂU TRẢ NGHĨA SÂU » lại một kỳ, nhưng chỗ cho bài khác. Số sau sẽ tiếp.

VÔ TUYẾN-DIỆN

Ngày 30 Mai 1925

Pháp quốc

Ở đặng Chánh-phủ trong tay bổ thêm số dự thẩu ; nghị định cấm phải lỉ đồng trình để bổ lòng tin cậy Chánh-phủ về vụ giữ Maroc, thì ông Magniot nguyên binh bộ Thượng-thơ nhơn danh các đồng nghiệp Chánh-phủ nói rằng công đồng minh vì mình sẽ mạ ý dự thẩu ấy và sẽ bỏ thăm dự thẩu ấy.

Nhưng mà đảng xã-hội nhứt định không muốn cho phát nghiệp với minh đặng ý cũng minh xin trịch ấy tiền để riêng để làm cho các đảng bèn hữu không thể nào theo minh được. Song vì sự ấy có thể làm cho các đảng bèn tả phản chia ra cho nên quan Thủ-tướng nói rằng trong việc rồi quan bị nhỏ Chánh-phủ cho phải có thắng số đông mới được. cho nên sau rồi phòng Chúng-nghị bỏ thăm 337/30 bỏ lòng tin cậy Chánh-phủ.

Phi-cơ

Đường tàu bay từ thành Toulouse (Đại-Pháp) đi ngang thành Dakar (Phi-châu) qua Rem Mỹ-quốc sẽ khởi sự ngày 1er Juin.

Chiếc tàu Massilia

Thầy thủ dưới tàu « Massilia » bằm rằng nếu chỉ tàu không tăng lương cho mình thì sẽ phế công. Tàu nầy tính ngày 10 Mai tới chạy. Trong số 170 người hành khách hạng nhứt thì có ông Pélen Daquerien nghị-viên xứ Brésil, ông Colombie sẽ-thâm xứ Argentine, ông Mauriciennes sẽ thâm xứ Bỉ-lâu, ông Bayrus Mitton tổng ty báo Reuters và một giám bốt tây ở thành Rio.

Đông-pháp thời-sự

Bắt lại đặng chưa ?

Cậu Sytsu. biểu xe-hơi gạt nước bà phó Nhơn đặng cả mười hai bà mà gạo a-lô, để bị bắt cầm cố tại bót tỉnh-thành Cholon mà tra hỏi. Sytsu để thế tội mình mưu gạt bà phó Nhơn và có chịu sống cho bọn cảnh-sát gian cướp đến làm ăn mà bớt oán nhau, chưa giải tội tội gian nào nặng nhẹ ; cũ tối hôm 22 Sytsu với thằng chệ nhỏ phá khám đi mất. Nay linh kín đã bắt lại đặng chưa ?

Sao không cho đi học ?

Cô Mr.-thị-Tri ở nhà quán Deyme có bắt rằng thằng con tên là Ng-ti-Hiền, 7 tuổi, bèn 27 Mai 16 tâm giờ, bỏ đi đâu mất.

Tại cô không cho nó đi học ?

Cao-Lũng vit xe

Bữa thứ bảy, 16 5 giờ chiều, nghe nói có Cao-Lũng tới đánh, lại vit xe-hơi chạy không cho sẻ-lẻn. Thiên-hạ tụ qui em lắm chật đường chật sá. Chẳng ngờ không phải Cao-Lũng, mà rõ là lên bổ bánh mì sốt xe ba bánh chạy xe-hơi G. 3567 ở giữa làng Jean Eudel nên nỗi, tay chơn mình mẩy bị trầy vi trúc vẩy.

Cũng còn ân-hết coi tỉnh tại nữ. Cách vài giờ sau, xe G. 3458 lại đụng con nhỏ Tranthị-Hến 13 tuổi, ở quai de Belgique chầy mình chơn vì mình mẩy trầy lựa lắc trên tới dưới. Mệ ấn-hết nữa.

Không cần nhận ép cho dân trong tội. Quyền hành là bao nhiêu, ăn học cách xử đoán đến bực nào mà nỡ ép con dân tây theo mình, thọ lấy tội của mình phạt đó !

Dặn cho việc ấy đến quan trên có tỏ cáo làng chạy theo kia, hễ làng thương thì nhờ, làng ghét bỏ tội, chớ quan trên lấy theo lẽ làng phúc-bẩm mà đoán tội cho tội-nhân, đầu rằng : Nhựt nguyệt tuy minh, nan chiếu phúc bốn chi hạ !

Bởi cớ, ở trong làng nào mà tỉ người học thức, tỉ kẻ rõ thông thời-vụ thường mấy người có một vài điều vẫn minh, nêm it nhiều học thức thì được ra ăn nói giữa làng mỡ cách oai quyền đến đỗi ! Kẻ như vậy lại có phe đảng đông, vui kiến nhiều, vì bởi dân quá mức. người đối nói thấy nộp sự e sự cho mình không kết phe hiệp đảng với người, lúc hầu-sự không ai che chở ? Rồi ra, phe đảng ấy mạnh hơn ai, nên trăm việc gì người trong phe xấu ra, đều là nó tội ! Chi như kẻ làm là làm ăn, người cải-cúc đơn-cô, lại bị bọn nọ phe kia hăng-hiếp !

Cho đến đời trẻ ranh trong làng, con hương-chức trong làng cũng là hung-hiếp người la đặng nữa ; như con ông hương ra đặng gặp gỡ tối chọc ghẹo lũ mần, đề-man ; cũng gặp con nít nhà bần-hàn đặp đến đánh đấm, đặng cho bọn trẻ trong làng sợ nó cho nó đề làm gì được nấy, bằng mà rủi trẻ bần-hàn bị thương tích cho mẹ nó đến đến nhà-công, thì trẻ cha cha chú nó làm làng xử phân kia, nó còn sợ gì la quấy !

Ôi, đời văn-minh nầy không ai dám hung-hiếp ai được, nếu việc xấu ra minh-bạch đến quan trên thì tội chẳng phải nhỏ. Nhưng ở về lối làng gần châu-thành, lại là làng có nhiều kẻ học-thức nhiều người biết luật phép tân-thời, thì hương chức làng không dám hoành-hành, không dám làm đều vi-luật.

Chớ như trong thôn-quê sẳng gái, xa quận, xa tỉnh-thành, thì bây giờ chưa hẹp với thời đợi văn-minh nầy, vì trong thôn-quê phần nhiều hương-chức làng còn dám hoành-hành với kẻ thân-cô sức yếu, còn dám vi-luật mà gỡ đầu đánh chàng kia vậy. Câu : « Khôn thì sống, dống thì chết » là một câu rất hợp trong chốn thôn-quê sẳng-giả.

Tâm lại : Trong những làng nào còn cái tệ ỷ ỷ chẳng hiếp cô, ỷ quyền hiếp kẻ . . . thì ai là người trên trước trong làng, nên xét lại kỉ-can coi cái thời - lệ ấy có đáng khinh đáng bỉ chẳng, hầu sửa lại cho hợp với thời-thời, cho con dân nó nhờ sự công-bình, khỏi quyền áp - chế cần phe áp đảng kia, mà chàng dân lần bước vào đàng văn-minh Âu-Mỹ.

BÌ-LONG.

Cần trộm

Cần trộm là thứ khịp nhứt gian-man, người Phương Âm mà nhứt là người nước Yên - ninh không chịu làm ; có bắt giận ai có việc ra mặt rèn hèn, cầu thảo cũng cam tâm, chẳng lựa là điều tội vạ.

Annam Nam-kỳ cũng thường nói mình là văn-minh, cho đến bọn da-đỉnh cũng thường kêu mình văn - minh, ai chê gì-mau ghét lắm, mà không hiểu nào sao còn ẩy thói khiếp nhược gì-mà « ăn cần trộm. Có còn giận ai thì rủ năm ba, đến đường chận ngõ, nắp gốc tối rồn hèn, không hạo giờ đâm người nào ra mặt. Vậy mà nói mình văn - minh không mất cỡ hay sao ?

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Đêm 28 Mai lối 8 giờ tối, tên Hồ-v-Công làm nhà đèn Choquan nhà ở đàng Galliéni, về tới ga Cầu-ông - lãnh bị ba tên giả-man ẩm bên chận đàng cáo trộm. Cản rồi chạy. bỏ Công bị bỏ dần nằm trên vũng máu chờ lính lại chở đi nhà thương.

Xin hỏi ba tên cầm bầu đánh Công đây, gọi mình:

Văn-minh hay là giả-man hỏi lấy lương-tâm thì biết!

Ngọn lửa oán

Xin Thiêu-đình soi xét.

Nguyên 25 Mai 1925 hồi một giờ khuya bà hầu nghe lời quân gian nào đây không biết đánh đốt rụi một dãy phố lầu 9 căn và sáu căn nhà tại chợ Cai-mơn, tính ra hao mất ước chừng 30.000 $. Sáng ngày ông cò ấn-hết mỗi chủ nhà đều khai rằng: Ngọn lửa ấy bởi đâu đem đến, chẳng phải sự rủi ro mà xảy ra dữ dội.

Ôi! Tệ chi lắm loài độc ác.

PHÚ-QUÍ Caimơn.

HỈ TÍN

Bổn quán mới hay tin rằng lịnh nội trợ của M. Antoine Nguyễn-cao-Tài giúp việc tại hãng Cie de Commerce & de Navigation mới hạ sanh đặng một gả kỳ-nam, đặt tên là Nguyễn-đại-Phước.

Bổn quán có mấy hàng chúc mừng hai vợ chồng M. Antoine Tài và chúc cho trẻ mới ra đời đặng muôn sự an lành.

Hướng truyền

KINH ĐÔ

Đồ ăn bán dạo

Ở Kinh-Đô suốt năm khi nào cũng có đồ ăn bán dạo dưới nước trên bờ lúc nào cũng có nhưng đến mùa hè thì lại nhiều hơn hết, vì mùa ấy đã thanh ráo lại có lắm vật ăn như là các loài bắp đậu cùng các thứ quả phẩm khác.

Ban đêm từ 7 giờ tối cho đến ba bốn giờ sáng vẫn có kẻ đi bán dạo đồ ăn nào là chè cháo bánh mức quả phẩm chẳng thiếu vật gì, nhưng xem cách bán chác cùng các đồ dùng thật là dơ bẩn hết sức, chẳng có khăn đậy chẳng có kiến che, một đôi khi có cơn gió hoặc có cái xe ô-tô đi ngang đường dù ruồi mới nhưng bụi đất cũng cuốn lên bay ngùn ngụt.

Các hàng đồ ăn bán dạo dơ bẩn đã đành thậm chí các tiệm cao lâu cũng chẳng giữ được cách vệ sanh cho cẩn thận; những đồ ăn thường đem treo lồng dồng mặc sức cho bụi bặm tô trét rồi lại cứ đem bán dùng cho người ta ăn còn như cái bát cái dĩa đôi đũa cùng cái khăn lau khi nào cũng dơ bẩn.

Kinh-Đô Huế phiền ba cư tụ kể đã lâu rồi, chẳng phải là một nơi mới tụ họp, thì tưởng rằng sự ăn uống cơm hàng cháo chợ cùng các thứ đồ ăn đi bán dạo mỗi ngày mới phải tu chỉnh cho hiệp lẽ vệ sanh mới phải. Kẻo mà mỗi ngày người cư tụ mỗi nhiều mà cư tụ đồng thời phải cần sự sanh hoạt cho hoàn toàn, mà sự sanh hoạt lại cần đến đồ ăn cho sạch sẽ.

Mong rằng hội vệ sanh trong thành phố cần phải chú ý điều ấy, thì hạnh phúc cho nhơn dân ở thành phố biết bao.

Thuận-Tài

70 Rue d'Ayot Saigon

Kính trình chư quí ông, quí thầy đặng rõ: nay chúng tôi mới rước đặng một gánh hát ả đầu (kêu là hát nhà trò) ở ngoài Bắc mới vô, hát tại đường d'Ayot số 70, xin mời chư quí ông, quí thầy giới gót chiếu cố.

Sau nầy xin chư quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô, ở trong Lục-châu, trong khi có việc vui mừng, mà có muốn hát hay là múa bài bông cho vui mà kêu chúng tôi, đến hát thời chúng tôi sẵn lòng nghinh tiếp.

Madame Đội-Hải,
cẩn khải

Thế sự luận đàm

Xin lỗi chư-tôn độc-giả là bực cao kiến tài hậu sanh xin thỏ thẻ vài lời mựa chấp: Nam-Việt ta, từ mười mấy năm sắp lại đây, thì tưởng sự văn-minh thật cũng là đặng bộn; vì tại sao mà hưởng đặng; vì nhờ trong mấy nhà báo Nam-Việt lo lắng về việc nước việc dân không nhàm và dùng lời tao nhã mơ thổ tận khắp nơi: nhờ có vậy, nên dân ta lần hồi trở nên lanh lợi, nước ta lần hồi trở nên mạnh mẽ. Bởi vậy cho nên, trong Việt-Nam ta càng ngày càng tấn phát đường nông công thương sỗ rất chóng. Nay ta đặng thấy đặng như vậy thì ta vui lòng đẹp mắt biết là dường bao. Thật cũng nên cần xin trông mấy nhà báo Nam-Việt ta đặng vững bền đặng mà giúp ích nhơn quần xã-hội, vì một cây làm chẳng nên non, lời vì ấy mấy nhà biển. Mới thấy đây, có một số báo của ông Trần-văn-Minh xuất bản, hiệu là *Tân dân-báo*, chưa đặng mấy ngày đã bặt tin, duyên cớ nào chưa hãy, chớ ta biết chắc rằng ông Minh là người bảo tâm, muốn ra giúp ích cho đời chẳng phải muốn tranh quyền lợi chi cả, quyết tình mở mang cho đường bậu lại tấn bộ nam nữ cho toàn thì. Nhưng bởi, xã-hội ta ít ai chiếu cố mà có tình liên lạc với ông. Nếu đạo đời xử như vậy làm sao mà vui lòng tấn bộ cho đặng. Cũng tỉ như một cái nhà hàng kia mới khai trương hàng bán rực rỡ, không thiếu một vật chi, kẻ qua người lại, kẻ tất người trước, dòm coi mãng nhãn, rồi điềm nhiên xáo lượng ra về, chẳng hề bước vào mua giùm một đôi món cho biết mắc hay là rẻ, tốt hay xấu, thì nhà ấy lấy chi làm thạnh cho đặng. Nếu phải như mấy vậy hoài, sao cho đặng trở nên trí thức văn minh? Chớ nhà báo trong Nam-việt ta đây, như một vị tiên được để mà trị cái bịnh lờ-là của nhơn dân trong nước. Nếu ai mà uống nó nhập vào trong tâm, thì trở nên tâm tâm thần minh mẫn, đời quấy làm phải, cải ác tùng thiện, thật là có ích cho đời lắm chớ, chẳng phải không mà bỏ qua rất nên uổng lắm. Bực đa văn quảng kiến như thế mà còn chưa chịu nhàm ngàn thay, huống chi là mình tài sơ học siển mà đành khổn lấp làm lơ sao phải. Tưởng trong Nam-Việt ta đây, nếu mà số báo thêm đông chừng nào càng mở mang mau chừng nấy, vì kiêm thời, sẵn có chữ quốc âm, tiện bề cho nam phụ lão ấu xem báo. Vậy thì cũng nên mua một hai số nhựt trình để trong nhà xem chơi cũng là một sự hữu ích; trước nữa mình xem giải muộn, sau nữa cho con cháu vẫn mình nó xem, lần lần nhựt nhiễm nguyệt nhu thì sau nó mới trở nên người trí thức. Chỉ như có lắm kẻ chẳng ham bắt chước, không dòm không ngó cứ khu khu tự do tự đắc một mình. Bởi vậy ít lâu thì có nghe xứ nầy một việc, xứ kia một việc, làm những điều phi lý, kẻ thì giựt vợ người lại giựt chồng, sanh ra những điều thù oán đâm chém giết bỏ với nhau, cũng vì không ăn học u ám lương tâm, không giữ điều liêm sỉ học những thói Võ-phu, vậy mà sao không chịu chừa bỏ đi, còn quyến luyến làm gì. Tạo-hóa đã đúc hình nên con người cũng đều đeo mão đỏ biết đen biết ngửa, vì có nào đành liều đành phận, làm cho tồi phong bại tục như vậy, sách có câu: Nhơn tử lưu danh hổ tử lưu bì, sao không soi theo đó mà tập giữ tánh thành, chớ nhà báo Nam-Việt ta trong mười mấy năm trở lại đây thường mỗi ngày có giảng giải những điều chánh lý cho bọn bất lương học lấy mà sửa mình. Bởi vậy mấy vị tác giả nay ra khai đường mở ngỏ mà làm chi, ấy trước đền nợ nước sau thương xót trong nhơn dân, vì nước vì dân nên phải ra chịu gánh vác sự khó nhọc như vậy chớ ích lợi chi cho người đâu? Phàm làm con người thì phải thương lẫn với nhau, giàu thì giúp cho nghèo, mạnh thì phụ kẻ yếu; có nên con người có mấy hạng đều khác nhau. nếu người xét cho đặng vậy thì mới phải là con người thông đạo lý. Người đã thông đạo-lý rồi thì việc quấy phải xử mới trọn bổn phận. Làm con người phải suy cổ nghiệm kim đem trước xem sau đặng mà trù luận việc phải quấy hư nên thế nào; chớ con người thuở cha mẹ mới sanh ra thì đấng Tạo-hóa đã có cho một cái tánh lành mọi người đều như nhau chẳng khác; song lúc trở nên khôn lớn kết bạn với kẻ bất lương nên tập giữ tánh thành hoang-lâm phóng đãng. Vì vậy nên phải xa cái tánh lành của đấng tạo hóa ban cho đó. Vã lời tục có nói rằng: hễ gần mực thì đen gần đèn thì sáng; thật chẳng có sai lắm. Nay đã gặp buổi văn minh nếu ai có con cháu cần phải giữ gìn ngăn cấm chẳng nên cho lân la với kẻ vô lương, e khi nó xuyên dụ con cháu mình những điều trái lý thì ngày sau chắc con cháu mình phải trở ra người hèn hạ đó. Nghĩ thuở xưa nhiều người hiền lành nhơn đức lắm chớ, vậy mà mẹ ông Mạnh còn sợ gần kẻ chẳng có lành thì cháu là thầy Mạnh nên từ buồng lương luống bề kinh sử. Huống chi tác kiêm thời nầy, thì nhiều kẻ bất lương nhiều người quỉ quyệt lắm, nên những nhà có con cháu chi, trước phải ngăn rào đón ngõ hay hơn để việc dĩ lỡ ra rồi dầu có muốn ăn năn cũng muộn. Thấy có nhiều khi con nhà giàu có danh giá, mà không chịu nghe lời cha mẹ để nghe những lời dụ dỗ, đám nguyệt say hoa rồi phú thác thân danh với lượng sông tình, thật là nghĩ lời vì không lắm, hễ cá không ăn muối cá ương con không nghe lời cha mẹ trăm đường con hư, chẳng sai chút nào.

NGUYỄN-THƯỢNG KỲ.

CUỘC DỰNG HÌNH QUAN ĐỐC P. KÝ

Lạc quyên tại hạt Cholon

Tổng Cần-an-hạ	51$00
» Lộc-thành-hạ	50 »
» Lộc-thành-Trung	65 »
» Lộc-thành-Thượng	46 50
» Long-hưng-hạ	51 »
» Phước-điền-hạ	49 50
» Phước-điền-thượng	50 »
» Phước-điền-trung	50 »
» Tân-phong-hạ	51 »
» Cần-an-thượng	80 »
» Long-hưng-trung	50 »
» Long-hưng-Thượng	59 »
	653$00

Ai muốn MUA SỈ (en gros) những đồ hàng TƠ LỤA, BẮC-KỲ (*Soieries du Tonkin*) cho được hàng tốt, giá rẻ, nên viết thơ mau mau cho tiệm. *Maison Tonkinoise*

Đông-Thịnh

4. Rue de la Baie Hanoi

Thơ sẽ được hồi nhiều.

Ai muốn coi kiểu (Echantillons) hãy gởi tiền ĐÔNG-THỊNH ấy càng tốt lời ả s.

MƯA !!?

Trời lúc nầy mới tháng ba mà mưa dầm, bởi lo trước nên hiệu BAZAR-MODERNE» của Nguyễn-đức-Nhuận ở số 58, place Gambetta chợ củ Saigon mới qua hai trăm cái áo mưa, thiệt tốt mà giá rẻ lắm, vì mua tại chỗ làm.

Mấy ông, mấy thầy nên dời gót đến chọn lựa cho vừa ý, đừng để chậm trễ mà hết thứ tốt, hoặc còn không đủ số cho vừa ý quí-vị.

GIÁ TIỀN

Áo mưa thứ bề trong lót tissu imperméable y như bề ngoài giá	19$00
Áo mưa trong lót cao-su	13 00
Áo lạnh Gabardine doublé	15 00

SÁCH NÊN XEM

1° Tạp-chí của hội « VIỆTNAM THANH-NIÊN » mỗi số .... 0$40

2° Nho-giáo «LA DOCTRINE DES NHO» của ông Trần-trọng-Kim, mỗi quyển. 0 40

3° Thế nào là một nền Văn-minh? Qu'est-ce-qu'une civilisation? của ông « P. MONET » mỗi quyển........ 0 25

Có để bán tại Imprimerie de l'Union.— Saigon, ở xa xin gởi thêm 0$20 tiền gởi.

MUỐN BÁN

Tôi có một sở ruộng 300 mẫu langsa, tọa lạc tại làng Hòa-hưng, tổng Gian-ninh (Rạch-giá) muốn bán lại.

Ai muốn mua xin gởi thơ hỏi lại, hoặc đến nhà mà bàn tính cùng tôi.

TRẦN-HỮU-ÂN
Propriétaire demeurant à Long-châu
Rue des Sept ponts-Vinhlong

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 2 juin 1925.

Giá BẠC

	2-6	1-6
Nhà nước	11F.20	11F.20
	2-6	30-5
Ngân hàng Đông-pháp	11 20	11 20
Sté de Gérance de la Banque Ind. de Chine	11 20	11 20
Hongkong Shanghai	11 20	11 20
Chartered Bank	11 20	11 20

Giá lúa chở đến nhà máy Cholon bao tải luôn giá 100 kilos

MỄ CỐC

Vinhlong (Gạo-mới)	5$85 » 5$95
Gocong (Gạo-mới)	6 15 » 6 20
Bai-xau (Gạo-mới)	6 05 » 6 15
Baclieu (Gạo-mới)	6 15 » 6 25
Namvian Gạo trắng mùa cũ	5 70 » 5 80
Namvian Gạo đỏ mùa cũ	5 35 » 5 45
Giá thường (Gạo-mới)	6 05 » 6 15

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc Angkor ở Pháp-quốc đã đến Saigon ngày hôm nay hồi 12 giờ trưa.

Chiếc Chantilly ở Nhựt-bổn sẽ đến Saigon lối ngày 12 Juin.

Chiếc Amiral Ponty ở Tonkin sẽ đến Saigon lối ngày 7 Juin.

Chiếc Paul-Beau ở Singapore sẽ đến Saigon ngày 3 Juin.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc Angkor sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn lối ngày 4 juin.

Chiếc Amiral Ponty sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 10 Juin.

Hãy đừng để qua ngày mai, những việc bịnh mà hôm nay làm được, như việc bịnh của mình cũng chớ để qua ngày mai mà sẽ lo.

Vân Chư tôn mệt mỏi, yếu sức, bị công việc làm dồn dập mỏi, thì Chư tôn phải biết rồi đây nó sẽ sanh ra mấy chứng bịnh mất máu, mỏi gân, hết sức.

Chư-tôn chớ nói để qua ngày mai sẽ uống thuốc *PILULES PINK* là vì ai đâu có biết trong một vài ngày đó nó sẽ sanh chứng bịnh gì khác chăng.

Thứ *PILULES PINK* bổ sức máu lắm là vì uống nó rồi thì có huyết sung túc.

Trong các y-dược phòng đều có bán.

Office Agricole & Immobilier
Thọ-nghệ thực-nghiệp
TRỢ-LÝ PHÒNG

Đường Mac-Mahon, số 206.

Mua, bán, lãnh kinh-nghiệm, trị-sự và điều-đình các cuộc đất, nhà và vườn-tược;

Giùm hỏi vốn cho ai có hằng-sản tọa lạc tại Saigon-Chợ-lớn và vườn-tược mà muốn treo hoặc cố để vay bạc mùa hoặc là bạc đứng;

Tiềm các phương-pháp hoàn-toàn nào mới bày về canh-nông và kỹ-nghệ, đặng đem ra thực dụng tại xứ nầy.

Tổng-lý: J. G. HÉRISSON.

PHÒNG TRỒNG RĂNG

VINCENZI

Quan Tấn-sĩ Lương-y MALEACH ở Paris

Chuyên nghề trị bịnh đau họng và răng. Trồng răng vàng và các thứ

Dây thép nói 371

Số hiệu 22 đường Lagrandière

Khán bịnh từ 9 giờ đến 12 giờ mỗi bữa và đến chỗ kỳ hẹn

Nguyễn-văn-Trận

Agent exclusif de la **Teinture-IDÉALE** *en Cochinchine*

Đại-lý hãng **màu IDÉALE** *khắp xứ Nam-kỳ*

Kỳ rồi, tôi có xin lỗi Quí-ông, Quí-bà ở Lục-tỉnh có lòng chiếu cố, mua giùm màu nhuộm «IDÉALE» của tôi mà tôi không thế gởi đặng vì số mua ít quá.

Nên nay, tôi xin kể dưới đây các tiệm có trữ màu nhuộm «IDÉALE» của tôi, đặng Quí-ông và Quí-bà mua về dùng cho dễ.

Baclieu. — Đinh-Song — Đức-Mậu — Phạm-văn Cuộc — Trần văn-Thinh — Nguyễn-văn-Thinh Ninh-Long — Trương-văn-Hên (Camau) — Lê-công-Cần hiệu Chí Nhơn (Camau).

Baria — Thomas Đạt — Modern Bazar (Cap Saint-Jacques).

Bentre. — Bùi-quang-Nho — Lê hữu-Điền — Maison Nam-thanh-Phước — Seckmougamad — Bùi thị-Thành (Mocay) — Nam hiệp-Thành (Hương-điểm) — Lê-van-Hương (Hương-điểm).

Cantho — Aline Điện — Bùi-hữu-Quờn — Nguyễn-hiệp-Hòa — Nguyễn-văn-Mạnh (Cái côn) Kỳ-Sanh (Cairang) — Nguyễn-bá-Thọ (Cáirang) — Đỗ-thanh-Đức (Cáirang).

Chaudoc. — Trần-ngọc Phần — Nguyễn-văn Chiểu (Bazar Hảo-Phát) — Trần-văn-Minh (Tân-châu).

Gocong. — Lê-vĩnh Trường — Lê-văn-Vĩnh dit Trương.

Longxuyên. — Ngô-van Dự.

Mytho. — Nam-hòa-Sang — Nguyễn van-Điền (Maison Tô van-Giỏi) Maison Nam hòa-Phát (Caibè).

Sadec — Maison Tan-Phong — Đào-vạng-Quyền — Hà-phước-Sanh — Maison Nam-Phong (Caolãnh) Maison An-Thanh (Caolãnh).

Soctrang. — Trần phong-Ngàn — Huỳnh vạng-Nguyện.

Tanan. — Mme Ngươn.

Tayninh. — Neina Abdourahainal.

Travinh. — Đào văn-Quí (An-trường) Lam-Vong.

Saigon. — (Tândinh) Mlle Huỳnh-thị-Tám.

Phnompenh. — Nguyễn văn-Đạm.

Phanrang. — Hiệp-Thanh.

Kampot — Nguyễn văn-Đen.

Nota — Nhiều tiệm khác cũng có sỉ màu «IDÉALE» của tôi. Như có sót trên đây, xin miễn chấp; cho tôi hay tôi sẽ thêm vô.

Nay kính.

Háy nhìn cho rỏ cái nhãn nầy:

Ấy là nhãn rượu Bọt-tô (**Porto**) rất ngon

Hãy hỏi nó tại Nhà-hàng.

nhà Xét (Cercle).

các tiệm bán đồ hoa trừ.

Đại-lý là:

ÔNG CHARRIÈRE DUFOURG GARRIGUENC VÀ CÔNG-TI

N° 94

Hoan-hỉ kỳ oan

HỒI THỨ V

TRANG-TỬ-MINH CHẲNG VỊ TÌNH KHẢO ÁN
HỒ-QUỐC-THANH E TỘI NẶNG HẠ MÌNH

Giáng-Tuyết với Tô-thường-Hậu bước ra. Bây giờ Quan-phủ mới dạy đòi Hồ-Lăng vào, cho Ngài cật vấn. Hồ-Lăng bước vào, Quan-phủ ngó Hồ-Lăng mà cười và nói:

« Hồ-Lăng, mi có làm tới chức Đội-trưởng, mi biết chốn nha-môn chẳng phải là chỗ chơi. cớ sao mi dám làm chuyện bưng mắt bắt chim, phỉnh gạt ta như thế-hử?

Hồ-Lăng nghe qua lấy làm lạ mới ngước mặt, trơ mắt, dường muốn hỏi quan Phủ, thì đã nghe quan Phủ nói tiếp: « Thật ngươi muốn điều ta, nên ngươi dám đem con Giáng-Tuyết đến mà đổi làm Đào-Anh là con tì-nử đã bị tay chủ gia tận sát. Cái tội khi quan ấy không có chỗ thứ dung.

Hồ-Lăng. — Bẩm quan lớn, ai nói con thể nữ của Đô-đốc gởi tới đó là không phải Đào-Anh, thì người ấy là người nhục mạ quan đô-đốc. Ai nói con Đào-Anh bị chủ giết, thì người ấy là người vu oan giá họa cho Hồ-đại-nhân. Mà quan lớn rõ biết Hồ-đại-nhân là một vị tướng quân bên thượng-liêu, đang cơn ly loạn nầy đây đã ra tài đông xông tây đột, đáng tay rường cột nước nhà, ai nói hai điều tội lỗi ấy, tưởng quan Đô-đốc cũng không dung tha đặng! »

Trang-tử-Minh nghe dứt, phát đại nộ, vỗ bàn mà khoát nạc Hồ-Lăng rằng: « Ngươi dám hăm dọa ta là một vị mình quan của triều-đình, Á-lịnh ngồi đây phân xử nữa sao? Ngươi tưởng đâu ta là người sợ mạnh hiếp yếu hay sao mà ngươi đem quyền thế của Đô-đốc ra mà hăm dọa ta. Ta nói cho mi biết, nếu mi chẳng khai thiệt sự con Đào-Anh bị tay ai giết, ai giết Hồ-phu-nhân, ai bày kế độc, chỉ mưu sâu cho người tới chùa Bảo-Anh cạy hòm lấy ngọc mà vu oan cho Tô-thường-Hậu, thì ta quyết hằng truyền quân căng dưới nọc mi ra mà tấn tra cho đến bao giờ mi khai thiệt, thì ta mới nghe cho. »

Hồ-Lăng nghe tiếng khẳng-khái, bụng đã sợ hết hồn; song còn gượng lời, nghĩ cho trong tỉnh không còn ai có quyền thế lớn hơn Hồ-đô-đốc; nên sợ thì sợ mà Hồ-Lăng cũng còn làm gang nói trả treo, rằng:

« Tôi tội gì. ai dám tra khảo tôi thì tra khảo thử coi; tôi có quản gì thân tôi, e cho ai vì chút lợi trước mắt mà phụ nghĩa anh-em đồng liêu, đến chừng vàng-đá không phân ăn-năn thì đã muộn thôi chớ.

Quan-phủ. — À há, mi lấy oai thế của Hồ-đô-đốc mà hăm dọa ta; hễ ta mà tra khảo mi, thì chủ mi là Hồ-đô-đốc kéo quân tới đây, không phân vàng đá. Ta muốn biết thế lực của mi ra làm sao, nên ta sẵn lòng tra mi lắm. Nói vậy ngươi tự quyết chẳng khai thiệt sự Đào-Anh phải chăng? Quân bây đâu, hay bắt Hồ-Lăng căng ra khảo giùm cho ta thử coi đến chừng nào nó nói »

Quân linh vâng lịnh áp bắt Hồ-Lăng căng ra; Hồ-Lăng cượng lý không vâng, song ngó quất ngó quanh. trước sau một mình cượng sao cho nổi Cho nên cượng thì cượng vậy đó thôi, rồi ra không qua phép. Đi căng bị quân kéo sổ đi ra căng dưới nọc. Bị khảo chưa đầy mười roi, Hồ-Lăng khóc la một cách rất dử tợn, kêu Hồ-đô-đốc làm rúng động hết cả phủ. Quân đánh riết một hồi, hết khóc hết la mà cũng hết kêu Hồ-đô-đốc. Hồ-Lăng túng phải xuống nước chiều lụy xin tha. Lại nói;

« Quan phủ dầu không tưởng nghĩa cũng nghĩ tình Hồ-đô-đốc là chủ tôi, chớ có lý đâu quan phủ chẳng vị chút nào, đánh tớ không kiên chủ. »

Quan-phủ cười mà rằng:

« Đánh tớ kiên chủ là việc tư kia; chí như về việc công, quan pháp bất vị thân, lý đâu ta dám làm điều bất minh bất chánh. Nếu mi muốn ta dung ngươi, thì khai ngay đi, khó gì mà không chịu. Chuyện Đào-Anh bị giết làm sao, Hồ-phu-nhân chết thế nào, mi phao cho Tô-thường-Hậu làm sao, mi cứ khai thiệt thì ta tha thứ. Mi đừng tưởng con Đào-Anh giả của mi dẫn tới phỉnh ta đó nó chưa khai thật mà lầm. Nếu mi không tin, ta dẫn nó ra nói cho mi biết.»

Nói rồi quan Phủ dạy dẫn Giáng-Tuyết vào. Giáng-Tuyết bước vô, cúi đầu. quan Phủ dạy ngước mặt lên coi có biết Hồ-Lăng cùng chăng. Hai đàng nhìn mặt nhau, quan Phủ mới hỏi:

« Thể-nữ, mi tên họ là chi; có phải tên là Đào-Anh như lời Hồ-Lăng khai trước? »

Thể-nữ.— Bẩm quan lớn, tiện-tì tên là Giáng-Tuyết chẳng phải tự là Đào-Anh; Đào-Anh đã thác rồi. Hồ Lăng dạy tôi vào thế mặt mà trông tên đổi họ.

(*Mai tiếp*).

Hãy hút thuốc gói và thuốc điếu **CÀ-LỐP**

GLOBE

董古兩法
FAA YUE
55 rue Catinat Saigon

Bán đủ các thứ đồ mua bằng sành bằng đồng cổ, ngọc thạch, mã não, bằng tinh Roche, tượng nhà bằng ngà giá bán thật rẻ

AI MÀ DÙNG THUỐC HƯƠN của ông Lương-y **DEHAUT** mà **XỔ** thì chẳng cần chi phải **CỮ ĂN** và an dưỡng trong phòng. Thuốc hươn này dễ uống lắm và đi mau tỏ lại xổ rất êm thấm.

Bán tại Nhà ông Lương-y DEHAUT. 167, Faubg. St-Denis, Paris, và khắp trong các hiệu thuốc đều có bán.

VIN TONIQUE
ET
BI-NUTRITIF
Du Docteur RIP

Vệ-sanh TỬU của *Lương-y* RIP chế ra

Thứ thuốc rượu này là vị thuốc bổ gân cốt cùng là trên hiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm, nội thấy ngày xuân đà thấm mỏi, kẻ uống rượu này mà, thì ắt đặng cải lão hoàn đồng, một mảy tưởng lời coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đêm ba mất mẹ, có người ngoại, có chứng, những xe nao lên tinh thần, kẻ uống rượu này vào thì mạnh mẻ dồi dào hẳn, da thịt đỏ rồng, tinh thần trên hiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192 Rue des Marins Cholon.

C.J.BONNET

HÃY NÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH
NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY
khi Chư-tôn muốn mua hàng lụa

Trung-Bắc

PHÚ-THỌ

Ăn trộm hay là ăn cướp

Đêm hôm 19 tu, một 10 người thường đem đồ cổ khi giới súng ống đến cướp tại làng Tu-vũ, bọn tuần phiên trong làng đi tuần thấy thế kéo nhau đến bắt, thì chúng dương nổ bắn làm cho bọn ấy phải lui.

Đến đêm sau, chúng lại kéo đến làng ấy lại; may sau nhờ mấy người tuần phiên xắn lòng can đảm nông vào bắt được một của đem đăng thì nay đã giải về quan xét.

PHÚ-LANG-THƯỢNG

Ăn trộm nhảy xuống sông

Hồi 2 giờ khuya đêm vừa rồi, một bọn đạo chích lên vào cửa hàng của Nguyễn-văn-Mậu, chẳng nhè người chủ, thức dậy rình thì bọn ta lính không xong, mới lấn ra nhảy trốn. Người nhà rượt theo, tên trộm tông thế nhảy đại xuống sông, ai ngờ bên kia sông có người nghe bèn nhảy ra trộm, bèn đến lận bờ sông chực bắt thì đã tìm được bưm. Hiện nay đã bị tống giam để xét.

LANG-SƠN

Trộm to ở sở xe lửa

Đêm hôm 13 Mai vừa rồi, ở ga Đồng-Đăng có mất trộm một số tiền trót hai ngàn đồng bạc.

Số là ga Đồng-Đăng có hai tầng, tầng dưới chia ra ba phòng mà phòng nào cũng có cửa lớn từ vị mà chẳng nè dám có gan ưu cửa, bổ khóa, vận then sắt mà vào kho chứa hàng khiến các kiện hàng và một cái xe đạp nữa.

Các như lời người linh Cảnh-sát nói rằng hồi 2 giờ anh ta có đi ngang qua đó nhưng chẳng nghe động. Theo như lời anh ta thì đó là những lối hồi 12 giờ hoặc 2 giờ sáng. Hiện nay linh Cảnh-sát đã bắt nhiều tìm kiếm mà chưa thấy gì cả.

PHỦ-LÝ

Nạn xe lửa

Tối hôm thứ bảy hôm 16 Mai, chuyến xe lửa Hanoi Phủ-lý, khi đi đến địa hạt làng Bình Khê thì đã phải một đoàn gồm những 50 tuổi nghe đâu vì ông xây may ra sự, loáng choáng trên đường sắt nên mới bị xe nghiền làm ba đoạn.

RU'Q'U PIPPERMINT

ĐỜI CHO ĐƯỢC HIỆU
GET!
Rượu nầy uống mất khan tiếng và tiệu.
Làm bằng đường tin anh.

BÀ CHÚA NHỮNG CREMES BẠT-HÀ.
Pha lẫn với nước, rượu Bạt-hà Pippermint tông lấy làm mát mà lắm.
Hãng sáo ra từ năm 1796
ông GET FRERES
ở thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

Bịnh ghẻ chốc
Sau nhiều trong chốc công
LÂU NGHĨA, DA TRẦY KHÔ, NỔC, CHỈ cùng bác sỹ khám chứng nào người ấy đều thử ký tuyệt một chốc hết, nhờ thuốc thang
FLORENTINE

SOCIÉTÉ
INDUSTRIELLE
DE VINH-HOI
Bureau: 133, Boulevard Charner.— Saigon

LỜ CÁCH MUỐN CHẾ TRỢ TẠI VINH-HOI SAIGON

Hỡi người Annam,

Nếu Chư-tôn muốn cái nhà và xây vách tường cho chắc chắn và tinh-mỹ, thì hãy đến tại hãng làm gạch mới chế tạo hay là viết thơ mà mua gạch thì Chư-tôn đã đặng vừa lòng chẳng sai.

Vì sự chế tạo đặt kỹ càng, và chắc chắn nên Chư-tôn đặng đến mọi lần thì thấy lợi liền thì.

Vì đồng nó thì sự tốn hơn cũng hãng thứ gạch thường mà lại chắc hơn, bền bỉ hơn thứ gạch thường bội phần.

Vì thứ gạch nầy xây rồi một lần mà thôi chớ chẳng còn phải tô thêm nữa.

Vì gạch nầy làm toàn bằng với Công-hàng và tại Sông-be Bến-hào, nên thì lớn, để lớn mà bỏ lấy hàng.

Nên Chư-tôn muốn dùng thứ gạch có màu thì cho hiệu có hỏi Hãng làm cho vừa ý Chư-tôn.

Vậy hãy mua màu đến mà thương nghị đặng cho hiệu hay là gởi thơ cho hiệu hiệu thì hiệu sẽ có hồi lời lập tức.

CHÚ-NHƠN.

Vệ sanh chung

Ai có ý xem xét lắm thì thấy rõ mấy năm sau đây người Annam mà nhứt là mấy tay mới thế thao trước khi tập-dượt nhiều miếng quyền một nhọc họ hay dùng thứ rượu chắc hiệu « PREIGNAC »

Thứ rượu nầy mùi vị điệu dàng dễ uống, mà chất rượu lại hiền làm cho bổ khỏe, giăng gân cốt, giúp thêm sức mạnh thiệt là một thứ rượu đại hữu ích cho mấy nhà luyện tập thể thao.

Bán sĩ và bán lẻ tại hãng BOY LANDRY. 17, place du Théâtre Saigon có thứ vỏ chai sẵng và có thứ trong thùng cán nguyên.

Nên mà Chư-tôn một mắt hay là làm việc nhiều cũng là yếu đuối thì hãy nhớ uống PHILBLES PINK, bằng không thì ngày sau Chư-tôn sẽ ăn năn.

Vậy thứ PHILBLES PINK là thứ bổ huyết và bổ gân cốt, làm cho mình ăn ngon lại dễ tiêu hóa. Nó lại là một thứ thuốc thần hiệu trợ về các bịnh anh ra bởi bổn huyết và yếu gân.

Trong các y-dược phòng đều có bán.

CỨ MỖI NGÀY lại uống MỘT VIÊN THUỐC HƯƠN CỦA ÔNG **Lương-y DEHAUT** uống trước khi dùng cơm, thì CHẮC ĐẶNG KHỎE MẠNH LUÔN và ngăn ngừa các chứng bịnh nguy hiểm bởi tại huyết hư hay là ăn không tiêu mà sanh ra. Thuốc hươn nầy trị các chứng bịnh:

NHỨC ĐẦU, ĂN KHÔNG TIÊU, NẶNG BAO TỬ, CHÓNG MẶT, KHÔNG THƯ THỚI.

BÁN TẠI: Nhà ông Lương-y DEHAUT. 167, Faubg. St-Denis Paris, cùng khắp trong mấy tiệm thuốc.

Công-ti quản-hạt đại-thương

GRANDS MAGASINS CHARNER

ở góc đường Bonnard và Charner

Giấy thấp để tốc: CHARNER.

Kể từ ngày thứ ba 2 tây tới ngày 13 Juin 1925

Sẽ đề bán rao hàng các món hàng hóa sau nầy:

Dầu thơm — Đồ để bàn rửa mặt — Đồng hồ — Đồ nữ trang — Giầy đề văn phòng — Kiến con mắt — Đồ để hút thuốc — Dao bàn — Đồ dùng trong gia-đình — Các thứ đèn — Các vật dụng bằng sắt — Đồ kiểu và đồ sành — Đồ dùng theo nhà thuốc — Bàn ghế — Các thứ vật thực — Rượu Sâm banh — Rượu Nho — Rượu khai vị — Rượu mạnh — Thuốc hút

PHÒNG GỌT MÓNG TAY

TẠI PHÒNG TRÀ — NHÀ HÀNG RƯỢU

Có nhạc giúp vui.....
Ngày thứ năm: 4 giờ 45 chiều tới 6 giờ 45.
Ngày chúa nhựt: từ 9 giờ tới 11 giờ.

Xin đến viếng kệ trưng hàng hóa — Hỏi xin giấy mục lục

CHƯ-TÔN NÊN THỪA DỊP LÚC GIÁ BẠC CAO MÀ MUA ĐỒ SỰ THẬT THÀ LÀM CHO CHÚNG TÔI NÊN MẠNH

RƯỢU COGNAC
HIỆU
BISQUIT DUBOUCHÉ & Cie

Rượu mạnh mà ngon nhứt hạng Ai không uống uống lắm

DENIS FRÈRES
Làm Đại-lý ở Saigon Haiphong, Hanoi, Pnompenh và Tourane
và có trữ bán tại hãng
Hãng nghành ở tại Vientiane
(Kinh-đô Lào)

PETIT DICTIONNAIRE
FRANÇAIS ANNAMITE
PAR
J.-B P. TRƯƠNG-VĨNH KÝ

Quyển tự-vị của quan lớn Trương-vĩnh-Ký dịch tiếng Pháp ra tiếng Annam đã bết là hai năm nay.

Từ đấy đến nay những vị hỏi mua, nên bổn-hiệu lo in đã rồi.

Quyển tự-vị nầy tay in chữ nhỏ mà cho tới 712 trương và có 1250 cái hình rất trong tự-vị Larousse chữ Pháp.

Giá 6 $ một cuốn
Phụ thêm tiền gởi 0$,24

Vị nào muốn mua xin gởi thơ hay mandat đến tại

Imprimerie de l'Union.
NGUYỄN-VĂN-CUA.
rue Catinat. — 157-Saigon.

MUỐN BÁN

1° Một cái xe hơi de Luxe hiệu CITROEN, thiệt tốt, 4 chỗ ngồi, 40 mã lực, đi 65 giây tăng.
Định giá thiệt rẻ
Hãy do hỏi Báo-quán Lục-Tỉnh Tân-Văn.

SÁCH
Minh-Tâm Bửu-Giám

Sách Minh-Tâm Bửu-Giám cuốn thứ nhì par Pétrus Trương-vĩnh-Ký đã xuất bản rồi.

Vậy quí vị muốn mua xem thì xin gởi thơ cho *M. Nguyễn-văn-của. Imprimerie de l'Union, rue Catinat 157 Saigon.*

Giá bán . . . . . *1$00 một cuốn.*
Phụ thêm tiền gởi . 0 30.

CÀNG NGÀY CÀNG HAY
BÊN SUCCÈS ALUMINIUM LẠI RẤT NHIỀU
(Manchon hàng)

HIỆU: **MALBROUGH 42 $ 50**
Là một thứ hiệu xe máy rất chắc chắn, gọn gàng và lại nhẹ hơn hết.
CÓ BÁN KHẮP NƠI VÀ TẠI TIỆM:
DAI-ICH
Là chỗ trữ chánh toàn xứ Nam-kỳ ở tại Cholon đường Marins.
HÃNG MẤY MỚI TIẾP ĐÁNG XE MỚI QUA KHIẾN LẮM
Muốn giết chơi hình hãng gởi ngay.
Hãng chỉ cho xin cuốn Catalogue

RƯỢU **AMER PICON**

Là đầu giọc các thứ rượu khai vị

Lại trị đặng bịnh sốt rét

Đại lý cho nội cõi Đông-Pháp : **Société Marseillaise d'OUTRE-MER — SAIGON**

NƯỚC SUỐI TỰ-NHIÊN LẤY TẠI MẠCH
Mạc suối của nhà nước langsa

VICHY CELESTINS

có chiếc ra nguyên chai, nửa chai và chai nhỏ.

Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau mình nhứt gân, dái có cát, đau lắc-leó, uống nước nầy mạnh liền.

VICHY GRANDE-GRILLE Nước hiệu nầy uống trừ các bịnh chứng trong gan mật.
VICHY HOPITAL Nước nầy thì dễ uống cho tỉ-vị hoà lạc luôn luôn.

COI CHỪNG LÀM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC.

VỚI HAI CHỤC QUAN MÌNH TRÚNG ĐƯỢC
500.000 quan
(Năm trăm ngàn quan liền Langsa)

Mua một cái giấy số Obligation Panama 4 lots khi mua thì gởi theo 20 quan còn thiếu lại thì trả 11 tháng mỗi tháng 20 quan, chiu theo luật.
(Chư-tôn tiện tặc mỗi ngày và su nhỏ thì cũ ngày làm giàu).

Hễ đóng lần đầu rồi thì qui ngài được lãnh coi sổ kỳ tên của tờ giấy số *(Numéro du Titre)* mà các ngài được làm chủ và các ngài được dự hoài cuộc xổ số, cũng như các ngài có trả liền đã vậy và được quyền trong trọn số. — Mỗi cái giấy số *Nam Panama* thì phải trúng được từ 500.000 tới 1.000 quan hay là sẽ thâm bổ trời trả lại cho qui ngài 400 quan.

Ấy là chỗ gởi học chắc chắn rẻ có lợi nhiều

CÓ HƠN 3 TRIỆU QUAN TIỀN XỔ SỐ MỖI NĂM

SỐ TRÚNG :

126 25 trúng.....	500.000 quan	253 25 trúng..	5.000 quan
127 »	250.000 »	4.265 » ..	2.000 »
253 »	100.000 »	12.650 »	1.000 »
12 3 »	10.000 »	1.727.892 số thối lại.	400 »

Các ngài được dự cuộc xổ số hoài hoài cho đến chừng nào số của các ngài ra thì thôi
Mỗi lần xổ số rồi thì có rõi cho không gởi biên hết số xổ.
Hễ số trúng hoa nhiêu thì lãnh đủ không trừ chi hết. — Những số nào xổ ra trúng với số bôn mà giấy số thiệt còn nắt trong tủ thì chủ mua số đến hỏi lấy, vàng theo luật riêng ngày 12 Mars 1906.
(LUẬT NẦY NÀO LÌNH SỰ CÁC CHẾN CHO NHỮNG NGƯỜI MUA GIẤY SỐ)

MỘT NĂM XỔ SỐ 4 KỲ
Ngày : 15 Février, 15 Mai, 16 Août và 15 Novembre

Vậy thì muốn dự cuộc xổ số, xin hãy gởi 20 quan tiền cho :

Banque de Crédit Colonial
(R. C. Marseille 6.574) *Rue Paradis* MARSEILLE (France)

Các món của hãng gạch máy
HIỆU :
SATIC & TITAN
Gạch miếng, khối to, viên lớn, gạch lót
ĐỦ HẾT CÁC KIỂU AI ĐẶT MÓN CHI ĐƯỢC CẢ
CÔNG-TI NẶC DANH LÀM GẠCH NGÓI ĐÔNG-PHÁP
84, đường Charner, Điện thoại : 108
Điện tín : SATIC SAIGON

Trương-uyên-Hương
(Tiếp theo)

Bài vinh hoa thạch-lựu theo điệu « Bồ-tác-mang »

Chái-lới đầu ngành ngọn lửa hồng :
Cười chi rứa hỡi, có tình không ?
Gành đan quần sắc thêm.
Làm choán mất người ngắm.
Phất phới chiều mưa sưa ;
Lớp lúc con nắng trưa ;
Cách rèm hơi gió thoảng,
Ấn-ước bóng hồng nhan.

Nàng cũng y theo nguyên vận mà họa một bài, từ đó nàng lại càng chung tình hơn trước nữa, song tiếng xinh đẹp của nàng đã từng lấy một buổi đương thời, nhưng nhà tiến-thân danh giá vãng lai chú ý không biết bao nhiêu, kẻ mong bắn sẻ, người đợi gieo cầu, nàng không dành nhận lời đâu cả.

Uyên-Hương nói cùng mẹ rằng : N u được tái-mạo như Lâu-Sinh, mới xứng làm-nguyện của con. Bà mẹ mách bảo cho Ngọc-Lâu biết y con mình. Ngọc Lâu than rằng : Lâu-Sinh học-hành còn khá cả, ta cũng yêu chàng, nhưng tiếc vì một nỗi cgiéo nàn đến thế. Vậy thời sự hôn-phối phải thong thả sẽ liệu, cho cũng không nên trái ý con. Hai ông bà đương thương nghị với nhau thời đứa thị tì của nàng tên gọi Khinh-Hồng đứng sau bình phong lén nghe hết đầu đuôi bèn mách tin cho nàng biết ; nàng mừng lắm lại làm một bài từ để ghi lấy sự mừng Lâu-Sinh hưởng lại chỉ vì khoa trường lận đận, may dâu năm ấy tôn-sư lại bạch trúng vào hạng ưu đẳng, cho nên Ngọc-Lâu mới quyết ý chọn ngày thiết tiệc mời hết thảy các người danh sĩ và người thích thuộc là ông Chung-sĩ-Khiêm đều đến dự nội. Ông Chung-sĩ-Khiêm đã bảy mươi tuổi, ngài dẫn tiệc toàn kẻ thời tục bậc thi sĩ tao khách cả thảy hơn hai mươi người. Khi rượu say lửa tiệc rồi, ông Si-Khiêm đứng dậy nói rằng : Các ngài phỏng có biết Ngọc-Lâu tiên-sinh định thiết bữa tiệc hôm nay như ý thế nào không ? Các người đều nói rằng : Anh em chúng tôi rất mong tin hảo-hảm.

Khiêm nói : Nguyên Ngọc-Lâu tiên-sinh có một người con gái tiếu tự Uyên-Hương, trạc vừa đôi chín, chưa kén được rể hiền, tiệc rượu hôm nay chính muốn nói về câu-thân vậy. Trong bọn thiếu niên có nhiều người chưa định hôn, nghe nói nghĩ thầm rằng : Có lẽ trăng tuyên chăng. Ai nấy đều cho là chuyện có thú vị, bèn đồng-thanh thưa rằng : Thiệt tương tịch ni của Ngọc-Lâu tiên-sinh tuyệt đại tài-hoa, vo song diệu phẩm, không phải tầm thường quê tu vi kịp, tuc trong bọn chúng tôi ngày nay chưa có người danh-sĩ xứng đang là một đông sàng.

Si-Khiêm nói : Ngọc Lâu tiên sinh rất chú ý Lâu-tử-Công đó vậy. Các người trong tiệc đều ngơ ngẩn nhìn nhau mà cười thầm.

Lâu-Sinh đứng dậy tốn tạ thưa rằng : tôi học thiển tài sơ dám dan vinh với những việc cao xa như thế, đã hết lời, thì thầm cười và phất tay áo một cái, phất chết sổ ngựa gió thổi qua, vua bắt vùng mình và thẳng đi biến mất.

Lâu ấy vua nghe trong mình rất lạnh khắp nơi, và liền theo đó, ưng mối, gối giấm, mất làm, tóc bạc, da mặt đã nhăn, và răng rụng đi hết ba bốn cái.

Lần lần vua biết rằng tri-thức mình ra dây-đà hơn xưa và tánh tình thuần hậu hơn.

Người mới hay rằng giả là như vậy đó.

CHUNG

Bàn bà có con mà bị đau đớn và một mối thì mất sức, vì huyết càng ngày càng hư.

Ấy vậy hỏi còn đái tháng nên mình phải làm sao cho huyết sung túc mới được, là mạng trẻ con đó nơi đó mà ra. Thế thì những người dàn-bà có con mà muốn bổ huyết trong lúc cho con bú phải uống thứ *PILULES PINK* vẫn là một thứ thuốc nó làm cho có huyết tốt mạnh và sang tôe, rất có ích cho đứa trẻ.

Thuốc nầy được phòng bán cả bốn

THƯ RƯỢU
Quinquina Saint Raphaël

Uống vô bổ TỈ VỊ
Hãng DENIS, FRÈRES Đại-lý
Hãng nghành ở tại Vientiane (Kinh-đô Lào)

CIGARETTES
NATIONALES
Hãy hút thuốc cây cờ
TAM SẮC
đá ngon và không khó cỏ
HÃNG
Cie de Commerce et de Navigation d'Extrême-Orient
(ALLATINI) *Saigon làm Đại-lý*

Song xem ý Ngọc-Lâu vì nể chàng một cách hơn người.

Sau khi lui về mượn ông Si-Khiêm đến làm mai chước, hai bên đều tỏ nận lời, rồi chọn ngày làm lễ thân nghinh. Khi đưa dâu về, thì nhà Lâu Sinh vẫn ithanh bần mành sưa giờ lại, thêm vắng trăng lồng, một vài giá sách, đôi ba cây đàn, trong phong cảnh cũng đủ thích tình liêu xái. Người ra không còn có cái gì đáng giá với đời, tình mà nàng không lấy làm buồn. Sinh mãi : nàng sinh trưởng phú-qui, liều dung sang sướng cả quen, nay về với tôi là người hàn gia, e không thích hợp chăng ? Nàng nói : chàng biệt mộ ông Ba-Lean chỉ khi cao thượng, thiếp ba chàng hay rất chuộng Mạnh-Quang nâng án quy cho nên mới quản gã thiếp cho chàng, chứ lấy được sanh trí-liền, chớ không phải ham giàu sang mà trái với chí nguyện của thiếp, thời đã không trông gì đến lang quan nữa đâu.

Lâu Sinh cảm tạ nói rằng : thọn lời không có đức như ông Hoàng-Công mà nàng thiệt là ba Hoàng-tiên-Quân ngày nay vậy. Nhơn làm bốn bài (nhưng không dịch ra đây) nay chỉ nói chuyện bình nhựt hai người khi chén rượu, khi cuộc cờ, khi xem hoa nở, khi cho trăng lên, cùng nhau sum vầy chốn gia-đình liên ngâm xướng họa, còn nhiều cách phong lưu.

Tuy nhiên khi phải tung rồi, nhưng đã có bên nhà nàng, ông Ngọc Lâu biết thời tư cấp cho, nhờ vô mà hai vợ chồng được thảnh thơi tiêu dao suốt năm không đến phiền lụy lắm ;

ĐẠM-PHƯƠNG
Nữ-sĩ dịch.

(Còn nữa).

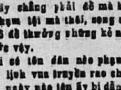

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NẦY

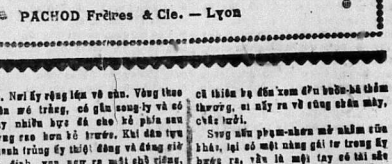

khảo vào lưỡi dao
thì mới thiệt là dao tốt
Dùng nó thì thiệt là bền

PACHOD Frères & Cie. — Lyon

Trung-hoa dị-sử

(Tiếp theo)

CHUYỆN CÁI RỪNG THẦU

Bị một là vợ chồng con đều lớn hơn mình, sự ấy làm cho tâm-tư trái hẳn ; mới tên lên ngôi, mình không biết sự nguy, sẽ là vạy sẽ. Người xét lại cuộc thân-đã trong gia-đình đã bất-hòa, mặt ngoài bề quyết lòng bỏ xứ mà đi cho rảnh. Song trước khi đi, người thảnh tâm khẩn-đảo quỉ-thần, mong phò khuất ; mặt biện đến nỗi mình tế cho tôm sự. Vị Dự-thần thấy tình vua trong lòng thảm đó bèn bẩm ra một sợ sự, bay tới điện tuyên mệnh vua mà nói : « Hiền-vương cần là đồng nội việc chi ?»

Vua đem hết sự lòng mình mà tỏ cho thần rõ.

Thần cười và đáp : « Kẻ thế gian ai chẳng muốn cho đặng trẻ, còn hiền-vương đặng trẻ mà lại đi phiền.»

Vua rằng : « Quả-nhân bỏ chẳng muốn trẻ hay sao ! Ngặt trong gia-đình, mà cha nhỏ hơn con, vợ lớn hơn chồng thì không thể chi quả-nhân chịu đặng. Chớ chi vợ chồng quả-nhân đồng tuổi hà tâm, cảm hoàng-hậu đã quá năm mươi, lớn hơn quả-nhân ba mươi chẵn, thì khó gì thương nhau, và vợ chồng không sống rằng theo chồng đặng bao năm nữa. Ấy vậy xin tôn-thần giúm làm giờ quả-nhân giả lại phu thường, vì quả-nhân muốn ông mình già hơn là trẻ.»

Thần nghe vua Thái-tác-Bi cần khẩn đã hết lời, thì thầm cười và phất tay áo một cái, phất chết sổ ngựa gió thổi qua, vua bắt vùng mình và thẳng đi biến mất.

Lâu ấy vua nghe trong mình rất lạnh khắp nơi, và liền theo đó, ưng mối, gối giấm, mất làm, tóc bạc, da mặt đã nhăn, và răng rụng đi hết ba bốn cái.

Lần lần vua biết rằng trí-thức mình ra dây-đà hơn xưa và tánh tình thuần hậu hơn.

Người mới hay rằng giả là như vậy đó.

CHUNG

RỦI GẶP HÙM NGÀY, MAY NHẰM GÁI TỐT

Bên nước Cao-ly, thuở trước có một ông vua tàng-bạo lắm, mà rất công-minh. Người hay nghỉ ra lắm việc khác thường ; và hễ khi mình muốn thi-hành việc ấy, thì việc ấy phải thành ngay, chớ chẳng dùn chi cùng dặng.

Bởi đó cho nên người có lắp ra một nơi pháp-trường, thật cô-kìm chưa từng có. Chỗ ấy là một cái trũng rộng mà sâu, ở một bên chơn núi. Pháp-trường xây chẳng phải để mà hành hình kẻ phạm tội mà thôi, song cũng là một chỗ để thường những kẻ nhiễn phiền phước vậy.

Mỗi khi có tôn dân nào phạm tử-hình, thì lịnh vua truyền rao cho bổ tánh hay ngày nào tôn ấy bị dẫn đến pháp-trường đặng có lựu đến mà coi xử.

Nơi ấy rộng lắm về sau. Vòng theo trên mé trũng, có gài song-ly và có xây nhiều bực để cho kẻ phía sau đứng rao hơn kẻ trước. Khi dân lựu quanh trũng ấy thiệt đông và đứng giờ đã định, vua ngự ra một chỗ riêng, giăng ở trên mé trũng, với quần-thần, rồi bổn thân vua ra hiệu-lịnh. Dưới trũng có một cánh cửa mé liền, kẻ tội-nhơn ở trong cửa ấy bước ra và đi ngay lại đứng giữa vòng thiên hạ, quanh trũng ấy thiệt đông và đứng giờ đã định, vua ngự ra một chỗ riêng, giăng ở trên mé trũng, với quần-thần, rồi bổn thân vua ra hiệu-lịnh. Dưới trũng có một cánh cửa mé liền, kẻ tội-nhơn ở trong cửa ấy bước ra và đi ngay lại đứng giữa vòng thiên hạ, mở một cánh cửa ấy ra. Mình muốn chọn cửa nào, thì mặt ý mình, chớ không ai vị ai mà phòng cho hy mách giùm cửa nào là hiểu, mà cửa nào là dữ cả. Có khi mở nhằm cửa có hùm ngày, thì cọp trong ấy nhảy ra mà xé thấy kẻ phạm.

Tại sự mạng gần tội-nhơn phải vậy, cũ thiên hạ đến xem đều bàn-bạc thêm thương, ai nấy ra về cũng chán mày, chửa lưỡi.

Song nếu phạm-nhơn mở nhằm cửa khác, lại có một nàng gái tơ trong ấy bước ra, vấn là một tay có tài sắc hằng hòi của vua chọn để thưởng người có phước phần như thế. Dầu kẻ phạm có vợ, có con hay là gã tiếng nơi nào, cũng phải cưới nàng gái tốt ấy mới xứng. Khi khi đặng hãi giai-kiết như vậy, lại có một cánh cửa khác mở liền, vì một hùm mở nhọn hèo ra, trỗi nhập tôn-thiên và hai đàng cùng nhau hiệp-hôn tại trước mặt vua và trước mặt những người coi-tiệm.

(Còn tiếp)

SÁCH CÓ ÍCH

Quan Y-khoa tấn sĩ SARRAMON làm mới rồi cuốn sách DƯỠNG SANH dịch ra bằng chữ quốc-ngữ, in có nhiều hình để cắt nghĩa trong các chứng bịnh và cách điều trị. Thật là một quyển sách có ích cho mỗi người. Ước ao sao mỗi nhà có một cuốn để coi theo đó mà phòng bịnh hoạn và cách vệ sanh thì lấy làm qui lắm.

Giá mỗi quyển..... 1$20 | Phụ thêm tiền gởi 0$30

CÓ TRỮ BÁN TẠI
NHÀ IN UNION NGUYỄN-VĂN-CỦA
157 Đường Catinat — SAIGON

RƯỢU SAM-BÂNH
MOËT & CHANDON
NHÃN XANH *Là tốt hơn hết*
PHẢI COI CHỪNG ĐỒ GIẢ MẠO
Nài cho đặng thứ nhãn có cái NGÔI SAO 5 nhánh
Phải nài cho đặng rượu Champagne nút vỏ bọc hàng hoa, vì có nhiều thứ khác bọc bằng chỉ.
Còn ngoài mỗi thùng, ngan số thứ tự có chữ A. M. V. con dấu đóng mấy chữ trên, đóng hàng nắt nướng đỏ, chớ không phải viết bằng mực. Chữ A. M. V. là dấu riêng của Đại-lý tại Saigon.
Đại-lý cho các Hãng pháp,
AGENCE POUR L'INDOCHINE
DE LA MAISON MOET & CHANDON
10, rue d'Espagne. — Saigon

Hanoi Chỉ-Nam
(Guide de Hanoï)

Là một quyển sách rất có ích.

Xem quyển này biết được: 1° *Lịch-sử*, 2° *Địa-đồ*. 3° *Phố-xá*. 4° *Công-sở*, 5° *Phong cảnh* của thành-phố Hanoi là một *nơi cổ-đô của ta đã mấy nghìn năm nay.*

Sách in rất đẹp, có cả địa-đồ, dày hơn 100 trang. Mỗi cuốn giá 0$70.

Xin rất thư ra hỏi TRUNG-HÒA, n° 15, *rue de la Mission Hanoi* mà mua, *Thêm 0$20 tiền cước.*

« AU COQ GAULOIS » Paris

Là hiệu một nhà buôn lớn có danh về nghề làm nón Casques bán khắp cùng các Thuộc địa Pháp và ngoại quốc.

Chỗ trữ tại Saigon: Hãng R. Chomienne

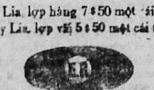

THỨ TỐT NHỨT MẠNG

Thứ số 1, bằng cây Lia, lợp hàng 7$50 một cái tính luôn tiền gởi.
Thứ số 2, bằng cây Lia, lợp vải 5$50 một cái tính luôn tiền gởi.

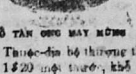

BỔ TÂN CHO MAY MƯỜNG

Hiện (E. R.) có Thuốc-dịu bộ thưởng thơ công nhận.
Khổ 2 thước 25, 1$20 một thước; khổ 2 thước rưỡi 1$40 một thước.
Thứ thường dùng, tốt, 2 thước 40 là 3 giá 1$10 một thước.
Ngài nào mua từ 12 thước sắp lên thì tiền gởi không chịu.

R. CHOMIENNE
Rue Catinat — Saigon

Nhân đàm

Việc người nào khác việc trăng trên trời

(Tiếp theo)

Than ôi ! Còn nhân của tác-giả sẵng vậy. Một là buồn cho mình tưởng là hão-sống hữu hạn ca xuống đàm vào một con đường thích chí, cái vui chẳng bao bỏi mà nay dạy lại đem đăng, lấy, nem, bắc đầu là ác khí xuống phong sẽ ấu ẩm rập đến, nên tác-giả làm lời mà tránh đi. Hai là buồn giùm cho cái thân mỉm-mụi của khổ kia phải tan tác, cái sắn liền nó phải xô-xe,-ngộ-ta cũng đến cái vùng trăng tỏ rõ giữa của khôn mới vừa nhường cái gương mặt ra làm cho nó mặt non sông, làm cho nó thân sầy cỏ, liếu gì một đám mây vô tình khiến mảnh gương kia lu-lu lờ-lờ phải tạm bỏi lu nép, khiến non sông ẩ mặt cây nỗ ngậm sầu. Tác-giả vì nhà nầm không an giấc ngủ tưởng điều tưng... tưng... ngại đến sự thế mà buồn cười. Cười là cười như vùng trăng sọ chi mà sáng hoa, chi cho cây cỏ lừng quen, chi cho non sông rõ mặt như người sọ quang huy mà còn phải khi tỏ, khi lờ, khi lặn, khi mọc, huống hồ vì những kẻ hèo khắt, nhà hàng, trương phu, quân-tử trong đình hoàng nầy, khi thành khi hại, khi lặn khi mọc, sánh với con trăng kia thật là thêm phải. Kia trăng mà còn không tránh đặng cái vùng mây hàng khoe mỉi cái thêu bạc của mình thì kẻ hèo kiết anh hùng vẫn có nỗi cầm bè vạ hòng vu tung bốành vô trụ, sông hễ nầm kinh ba truyền có tới tá quốc an bang, đầu cho lưỡi đường gươm bén, mũng tơ sông treo cũng chẳng cuống đứt cái vận thời.

Cho nên xưa như Lưu-huyền-Đức là người có chí phò Lưu phục Hớn, nhưng khi bại-khi lăng, cũng đến khi cương với Tào-Tháo thì cái chí khí của người như người so quang huy mà phải hổi mấy ai, người hăng trẻ cái chí nhỏ nhen bày cuộc lập vườn trồng cải, người chẳng hầm cái chí chê sầu Quan Trương dây sự cái nghĩa Nguỵ, Đức, Gia Lê-Lợi nhà nam tử (xem sử thì rõ) khi mọc thiên nơi chi-linh-sơn cui rừng thờ vỏ, thần sũng sự mà cui sắng khích, giáp bình cùng Tàu cho đến đổi cây cỏ là vật vô tâm mà cũng lấy đều vì cái vỏ ngựa của người lưng lấy, còn đến khi bại, khi lặng, thì đâu là đồng Lã, phải phòng lừng như cá kia nơi đây sông mà đợi thuở ba đào. Còn Vương-Lăng biết mình chưa phải hồi mọc thì thà lẫn-nơi Nam-Dương, đến lúc mọc thì phò Lưu giết Hạng ấy là kẻ thiên thời vậy. Còn Tử-Trọng khi lặng thì đến cối không cơm ăn cho no, không áo mặc cho lành, rồi đến khi mọc thì danh kia như người sọ sáng lắm, ấy là người biết lấy thời vậy. Còn Thượng-Lương sông cả ngày sầu nghiệp Hớn, xong rồi thì chẳng phải như kẻ hiếu sự đâu, chẳng biết rõ thời, chẳng hay đó lòng người, vậy thì nắp nhóm trả quên, vui chơi năm nay là người minh biết hẹn thân biết thời mà lặng vậy. Còn Phạm-Lãi khi lặn thì trú mưu lập nỗ người thì đổi. Mỗi, tóp trong thì thật giúp Việt, cho nên khi mọc thì được rỉ thân thành, giỏi: Phú-Tu bưng Cửu-Tiêng, còn khi lặng thì vui trăng đốn gió nam bỏ. Ấy là người quân-tử vậy.

BÒ-MINH-CHIỀU
dịch LINH-CHI
Bazilac

(Mai tiếp).

Sông lâu nhờ rượu
(Longévité grâce à une liqueur)

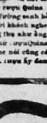

Hiện hãy giờ bên nước Tân-kỳ có một vị điền chủ đã ngoài 95 tuổi mà hãy còn vẫn lực mạnh như người 40 tuổi, đi đứng nhẹ nhàng, ăn nói sốt sắng, có nghị lực trọn ngoài đồng coi tôi-tớ làm công-chuyện.

Ngày nọ có một người đi thăm hỏi vị điền chủ ấy mà hỏi rằng: Cớ sao hay mạnh-mẽ như vậy? Ông già đáp lại rằng: Là tại ta ăn mỗi bữa, có dùng rượu Bénédictine hiệu Nicolet là một thứ rượu thường mạnh hết sức.

Người khách nghe nói cũng có lòng muốn, một việc trong thì như thế, bèn về cho mình có mua cho đặng thứ rượu quí ấy mà uống hầu sống lâu.

MỘT HỘP
THIỆT
THUỐC HƯỜN
VALDA
đúng trúng lý, ngăm phải lúc
thì đủ ngăn ngừa
Khỏi đau đớn giọng, Khỏi đau
phải vì đủ trở các bịnh
NHỨNG LÀ
Sổ mũi, nghẹt mũi, phong hàng,
ngoại cảm, hoặc đàm nhiệt
nổi xám, vân, vân
MÀ NHỨT LÀ PHẢI
ĐỐI CHO ĐƯỢC
THIỆT THUỐC HƯỜN
- VALDA -
bán đựng trong hộp mà thôi,
trên nắp hộp nhớ phải có
chữ hiệu
- VALDA -
mới thiệt phải

SÁCH
Thời-Sự Cẩm-Nang

Thường năm bổn-hiệu xuất bản một cuốn THỜI-SỰ CẨM-NANG. Trong đấy có đủ các sở, các ty về tên họ các viên quan nhà nước, các lời nghị cần ích cho hương chức làng dùng mà làm việc quan. Lại có vài quyển Tiểu-thuyết rất hay để cho quí vị xem chơi giải muộn.

Bổn-hiệu đo theo số các vị mua trước mà xuất bản năm không có in trên sổ ấy :

Vậy quí vị muốn mua cách Thời-Sự Cẩm-Nang năm 1925 (ít nhiều) thì xin gởi thơ và mandat trước cho.

M. NGUYỄN-VĂN-CỦA
rue Catinat 157, Saigon
Giá một cuốn . . 2$50
Phụ thêm tiền gởi 0 26

XE MAY ĐẠP
CỦA HÀNG M. CAFFORT
HIỆU :
« ALCYON »
KHÔNG HỀ THUA AI

Đua đường trường cùng là đua tại trường thì hiệu ALCYON đều lấy giải nhứt luôn luôn.

Kỳ 24 Mai 1925, cuộc đua *Saigon — Hocmon — Saigon* 80 km. *M Didou* hạng nhứt cỡi xe ALCYON.

Kỳ 10 Mai 1925, cuộc đua tại trường đua :
1.000 thước *M. Célicourt* hạng nhứt cỡi ALCYON.
2.000 thước *M Tran-van-Chanh* hạng nhứt cũng cỡi ALCYON.

M. CAFFORT.
N° 32, 34 & 36, Rue Catinat. — SAIGON

Sulfoïdol ROBIN

Trị rất thần hiệu trong các bịnh đau lâu năm từ họng vô trong phổi
(Ho lao, Ho tồn, Trùng thiệt vân vân)
Bịnh đau trong lá gan và bị thuốc độc vào ruột, bao tử
Đau minh lâu năm đến rút xương lại, bịnh đau ngoài da

Có làm ra hột nhỏ và có viên trong như hột chuối, mùi thơm (khác hơn các thứ thuốc khác có dụng sanh mà chế) và chẳng hề làm tà.

Có làm ra bọc chai nhỏ để chít, Thứ nầy mạnh lắm để trị đau nhức xương cốt đang hối dữ và ho hung lâu ngày.

Có làm ra thuốc dán mát, để trị bịnh mọc mục, sẩn da, nổi mục cả vế, ghẻ ván vân.

Phải đòi có hiệu ROBIN và đừng chịu món chi khác rẻo
Có trữ tại Thương-đăng Bược-phòng L. SOLIRÈNE *trước nhà hát SAIGON*
Bào chế tại nhà Robin, số 43 đường Poissy-Paris

Cigarettes Diamant

(Thuốc hút hiệu Kim-Thạch của hãng ANH-HƯNG trữ)

Bán hại những nơi bán thuốc điếu thường hạng

磧石煙枝 安興洋行

Les cigarettes « DIAMANT » sont fabriquées par une des plus grandes Manufactures d'Alger, la maison « MELIA FRERES » dont la réputation est connue du monde entier.

Par le choix tout spécial du tabac entrant dans sa fabrication, les cigarettes « DIAMANT » possèdent un très bon goût.

Ayant très peu de nicotine et ne séchant pas la gorge, elles trouvent et trouveront toujours un très bon accueil auprès de tous les consommateurs qui l'apprécient à sa juste valeur, malgré qu'elles soient nouvellement importées en Indochine par la Maison L.U.C.I.A.

Le nom « DIAMANT » leur est attribué, parce que cette pierre précieuse promet le bonheur à celui qui le porte. Aussi espérons que tous les consommateurs des cigarettes Diamant trouveront aussi le bonheur après une consommation constante de ce produit.

Importées par la maison L.U.C.I.A. Saigon, n° 34 Boulevard Charner, les cigarettes Diamant se trouvent dans toutes les grandes épiceries de Saigon, Cholon et grandes centres des divers pays de l'Union-Indochinoise.

L'U.C.I.A.
SAIGON - HANOÏ - HAIPHONG

THUỐC ĐIẾU HIỆU
« HỘT XOÀN »
Kim-cang Ngọc)

Thuốc điếu hiệu « HỘT XOÀN » chế tạo tại một hãng lớn ở tại kinh đô Alger, tên là hãng « MÉLIA » anh em. Hãng nầy đã đạt danh trong cả hoàng cầu, ai ai cũng đều biết.

Thuốc là lựa trong thuốc tốt nhứt hạng mà làm ra thứ thuốc điếu nầy, nên nói nó đã thơm tho mà lại nhẹ khói.

Ít có nhựa độc, lại không khô cổ, để lâu không sâu mọt, không phai mùi, nên chư quí khách ưa dùng thuốc nầy lắm; tuy là hãng L.U.C.I.A. mới đem lại trữ bán lên Sam-kỳ chẳng bao lâu, mà người người đều biết danh là thuốc tốt.

Lấy tên « HỘT XOÀN » mà đặt hiệu thuốc điếu nầy, là vì hột xoàn giúp phước cho người đeo. Vậy cũng xin chúc cho chư quí khách, thường dùng thuốc nầy, được sự may sự phước.

Trữ bán tại hãng L.U.C.I.A. Saigon đường kinh lấp, miền bên số 34, và trong các tiệm chệp phố lớn toàn hàng ở Saigon, Cholon và các xứ trong cõi Đông-pháp.

LỜI CẦN ÍCH

Muốn làm cho vừa lòng những thân chủ yêu dấu của Bổn-hiệu lâu nay

Nhà thuốc chánh của ông

L. SOLIRÈNE

Kể từ đây, thuốc gởi cho thân chủ ở Lục-châu, mua từ
NĂM ĐỒNG BẠC
sắp lên thì Bổn-hiệu không có tính tiền gởi

Hãng buôn E. HEUMANN

102-104, đường Mac-Mahon — SAIGON

Xin hãy hỏi mua tại hãng nầy các thứ rượu như :

Champagne hiệu CHAUVET sec, hay là 1/2 sec
Champagne hiệu PRIEUR sec, hay là 1/2 sec.
Champagne hiệu JOLLY 1/2 sec.
Rượu bọt: CHATEAU DE BEAULIEU.
Rượu mạnh IZARRA.
Rượu mạnh PÈRE KERMANN.
Rượu rom hiệu BLACK HEAD RUM.
Rượu rom hiệu BRIAND.
Sirop làm bên Pháp đủ thứ hiệu CAZANOVE.
Hiệu BRIAND brandy 3 ngôi sao.
Rượu MUSCAT tại xứ *Frontignan*.
Rượu chát thứ tốt và thứ thường dùng tại xứ BORDEAUX và BOURGOGNE và còn nhiều hiệu khác rất tốt như: JOURNU, BOUCHARD, TURPIN, FAIVELEY.
Chocalat có sữa bằng bột hiệu ELESCA.
Màn thiệt tốt để dùng trong nhà hiệu LA MIDINETTE.

Có tiểu dẫn chữ Quốc ngữ rất tiện

Thuốc NÉOPTOL để trừ khữ vi trùng và phòng sự vệ-sanh trong nhà.
Dầu thơm hiệu GELLÉ, RIGAUD, LAMOTTE.
Nước sức tóc — Đủ các thứ.

Công văn

Vì lời nghị quan Nguyên-soái Nam-kỳ ngày 15 Mai 1925.

Định cử ông Goulès, phó Tham-Biện hạng nhứt, làm hội-trưởng bàn phái viên về sự phân ranh hạng định trong điều thứ 2 trong lời nghị ngày 13 Mai 1925, thế cho ông Caillard, Tham-Biện hạng nhứt.

⁂

SỐ HIỆU 27

Quan Tham Biện chủ tỉnh Sadec

Tuân y chỉ dụ ngày 4 Mai 1881 nhứt là chương thứ 2 về sự cai trị trong tỉnh ;

Chiếu theo lời nghị ngày 17 Septembre 1924 định điều lệ về sự chó đi thông lưu trong châu thành và trong các nơi sáp về châu thành ;

Chiếu theo lời nghị số 13 ngày 16 Février 1925, có quan Nguyên-soái Nam-kỳ phê ngày 27 trong tháng ấy, định cấm không cho chó đi thông lưu trong châu thành Sadec và làng Long-hưng, trong kỳ hai tháng ;

Chiếu theo tờ vi-bằng số 119 ngày 26 Avril 1925 của quan cai quản sở Tuần thành Sadec chứng rằng có một người An-nam còn nhỏ tuổi bị cho dại cắn trong ngày 25 Avril ;

Vì cần phải phòng ngừa trong lúc có chó dại,

NGHỊ ĐỊNH :

Điều thứ nhứt. — Định ban hành thêm hai tháng nữa kể từ ngày 27 Avril 1925 các thể-lệ để phòng ngừa về sự chó đi thông lưu trong châu thành Sadec định trong lời nghị số 14 ngày 16 Février 1925 có quan Nguyên-soái Nam-kỳ phê ngày 27 trong tháng ấy.

Sadec ngày 27 Avril 1925
Ký tên : BUSSIÈRE.

Số 914
Chuẩn chiếu và phê chuẩn
Saigon, ngày 4 Mai 1925
Quan Nguyên-soái Nam-kỳ
Ký tên : COGNACQ

BAZAR & BIJOUTERIE

S. M. JACOB tự GIA-CÚC

Propriétaire, Angle Rue des Marins. — N° 312 et Boulevard Tong-doc-Phuong. — N° 30

CHOLON

Bán hàng Tây, hàng Bắc, hàng Tàu, hàng Bombay, kim chỉ vải sô, khăn, dù, nón, giày, vớ, dầu thơm đồ hạng. Còn hàng va lãnh nhuộm đen bằng trái mặc nưa, chắc lại không phai. Lãnh mua giùm tin huê hồng rất nhẹ món nào nơi đây không có. Bán đồ nữ-trang theo kiểu kim thời và đồ các thứ hột nhận cà-rá, hoa-tai. Lãnh làm đồ kiểu tùy ý muốn của Quí khách, việc mua cũng đặt giá cả bắt lắm. Xin Quí-khách dời gót đến đây, dầu có mua cũng là đến xem chơi chúng tôi cũng sẵn lòng tiếp rước trọng-hậu.

⁂

TÂN-LONG LỮ-QUÁN

N° 312, Rue des Marins, Cholon

Phòng the tinh khiết, mát mẻ, hạp vệ sanh, cất theo kiểu Âu-châu, mùng mền giường nệm đều toàn hảo, bồi bếp dễ sai khiến, trong phòng có máy nước sạch sẽ. Tầng chót lót gạch bông, có nơi Quí-khách hưng cảnh trời chiều rất nên thú vị. Quí-khách đến đây như có tiền bạc nhiều gởi tiệm chúng tôi gìn giữ chắc chắn có biên lai làm bằng.

Kể từ ngày mồng một tháng ba Annam chúng tôi đã sụt giá và hằng ngày lo chỉnh đốn cho vừa lòng Quí-khách.

Vậy xin Quí-vị gặp dịp xin mời đến xem chơi cho biết hoặc khi lỡ chơn trái bước xin ghé đây tạm nghỉ thì chúng tôi rất hậu tình thậm cảm.

CHỦ-NHƠN, cẩn khải

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với lục-châu chư-tôn được rõ : những các thứ thuốc Cao-đơn-hườn-tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VI-TẾ-SANH bổn thân ra công chọn lựa các thứ dược nơi mấy danh san, mà chế luyện cho được tôn thiện tận mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời, dùng hình ông phật mập mà làm ký hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người, lấy số ngàn muôn mà kể, khắp cả hoàn cầu thảy đều xưng danh tụng đức, thiệt, bồng đườn mừng chẳng xiết chi.

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nó giục đồ tư lợi, chẳng kể tổn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao-đơn-hườn-tán, rồi nó nhái theo hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, như là (THIÊN ... ĐƯỜNG) hay (TIÊN ... ĐƯỜNG) vân vân ... và làm những bao những hộp, nó cũng ve giống tựa tựa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi, song hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.

Vậy từ đây nếu chư-tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG và hình ông phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
38 rue de Canton 38. — CHOLON.
Chủ nhơn cẩn cáo.

Nẻu chư-tôn có lòng lo ngại về sức mạnh của con chư-tôn không đặng tốt, thì chư-tôn nên cho nó dùng.

SỮA ĐẶT NGỌT

NESTLÉ

Nguyễn-van-Thiệt
Quản-lý

PHAP-VIET KHACH-LAU

Hôtel de France
153, Rue Catinat, N° 153. — Saigon

Giá rẻ hơn các nơi

CHOLON-BAZAR, 170, RUE DES MARINS A CHOLON

HIỆU :

CHOLON — BAZAR

kêu là NAM-CHẤN HƯNG

Nhà số 170, đường Marins (Thủy binh) ở tại Cholon tỉnh thành

Bán các thứ hóa vật sỉ tại các nơi gốc chế tạo Pháp-quốc và Âu mỹ cho nên giá được rẻ.

Đó là nói về Articles de Bazar. Còn bổn hiệu cũng có bán hàng trắng, hàng màu và hàng đen

Bổn hiệu có lò nhuộm lớn tại Cao-lãnh và có nơi trữ chăm riêng to tác, nhờ như thế, vật liệu tốt và rẻ, nghề tinh xảo, cho nên mỗi khi bán hàng đem ra thì bổn hiệu cho người mua một tờ giấy bảo lãnh, chứng chắc rằng đốc hằng hễ phai trở, như phai trở thì tiền mua sẽ trả lại y số.

Xin viết thơ hỏi mục lục giá cả các thứ hàng hóa và échantillons.

Lãnh đen gia dụng............	4$50 một quần	Hàng ta thượng hạng	2$31 một quần
Xuyến đen gia dụng hạng nhứt.	6 90 một áo	Lục soạn trắng, chắc........	0 90 một th.
Xuyến đen hạng nhì..........	6 00 —	Lụa điền khí.................	2 30 —

MUA SỈ ĐÃ CÓ GIÁ RIÊNG

Ở xa gởi Contre-Remboursement, người mua đem tiền đến nhà dây thép lãnh đồ

CHOLON-BAZAR, 170, RUE DES MARINS A CHOLON

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE-ASIATIQUE

38, Rue de Canton — à CHOLON

THẦN HIỆU PHÁT LÃNH HƯỜN
(THUỐC NÓNG LẠNH)

Trị bịnh nóng lạnh, bịnh rét, ban bạch, ban điền cảm mạo sương hàng, phát nóng, phát lạnh, hoặc nóng mê man, nhức đầu, miệng khô, tứ chi mỏi mệt, ăn uống không tiêu.

CÁCH DÙNG :

Người lớn mỗi ngày uống 1 gói là 14 hườn, uống với nước trà.

Còn con nít một tuổi uống 1 hườn, 2 tuổi uống 2 hườn, 3 tuổi 3 hườn.

Con nít mấy tuổi thì uống theo mấy hườn, tới 14 tuổi uống theo như người lớn dùng 14 hườn mà thôi.

Như bịnh rét thì phải uống trước hơn 2 giờ đồng hồ khi chưa có phát rét.

CỬ ĂN : rau sống, trái cây, đồ nguội lạnh, mấy món chẳng nên dùng tới : Làm y theo như vậy, dầu bịnh nặng hung, hễ uống thuốc nầy vài ngày thì hết bịnh.

Người thường mỗi bữa sớm mai uống 3 hườn bổ thân. Hãy nhìn chắc cái hiệu ÔNG-PHẬT, hiệu Nhị-Thiên-Đường, thì mới phải là thuốc thiệt kẻo lầm thứ giả.

Giá mỗi gói ..... 0$16

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG NHỊ-THIÊN-CAO

Phàm con người ai ai cũng vậy, cũng đều nhờ có khí huyết mà sống : nên hễ khí hư huyết kém thì trăm bịnh đều sanh, khí-sắc xanh xao, hình dung gầy ốm, hoặc mặt vàng môi tái, hoặc sanh phù thủng mà khốn khổ cho mình.

Bởi vậy cho nên bổn Đường chẳng nài gian khổ, tìm cho được thứ thuốc hay nơi mấy danh San bên Trung-Quốc, hái lấy đem về, rồi hiệp với tễ thuốc bá bổ Trân-Quí mà luyện ra thành một thứ thuốc cao gọi là NHỊ-THIÊN-CAO, thiệt là tư-âm bổ-dưỡng rất nên hiệu-nghiệm.

Uống thuốc nầy thiệt là đại bổ, hết nóng nảy, không hồi hộp, ít khát nước, Cô-thần nguơn, an tâm thần sanh thêm tinh-thủy, cường tráng gân cốt, bổ tỳ hòa huyết.

Phàm hễ tinh-thần hoảng hốt, thân hể mỏi mệt, ăn uống chậm tiêu, hoặc tuổi già suy nhược bịnh hậu hết điều, hoặc nhứt, biết lo lự thương-tổn, hoặc đau lưng yếu gối.

Chí như đờn bà con gái mà có bạch đái, hoặc đường kinh bế huyết mà không thai nghén, thân thể ốm yếu ngũ tạng bất hòa, nếu dùng thứ thuốc nầy cho được lâu thì nguơn khí ắt phục ; chẳng luận nam phụ lão ấu, và cũng chẳng luận những bịnh chứng nào, đều dùn được hết, ấy là một thuốc để bổ Tiên-Thiên và Hậu-Thiên rất nên hiệu nghiệm, nên gọi là NHỊ-THIÊN-CAO là vậy đó.

CÁCH DÙNG :

Lấy một thố thuốc nầy hòa với 1 litre rượu trắng để cho được 24 giờ đồng hồ thì dùng được.

Mỗi lần uống chừng 2 ly nhỏ, tùy theo sức rượu, uống nhiều càng tốt, nếu dùng thuốc nầy mà đãi khách hoặc đem mà tặng cho hàng tôn trưởng thì quí biết đường nào.

Giá mỗi thố là............ 0$80

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG PHÌ-PHẬT-PHÁT-LÃNG-HƯỜN

Tiệm chánh tại Quảng-đông tỉnh thành đường Đại tân, số 147 và 149.

Tiệm nghánh tại Cholon đường Canton, số 38, dây thép nói số 680.

Và thuốc hườn nầy là một thứ thuốc trị bịnh nóng lạnh rất công hiệu lạ lùng vì bởi bịnh nóng lạnh là một bịnh nhược trạch, hết nóng khi lạnh không chừng, lạnh trong [illegible] lạnh ra, hết đau gân cốt nhức mỏi ; nhiều khi tưởng là bịnh thường không cần lo thang thuốc, [illegible] đến đổi con thành bịnh nặt phải cữ hoặc 1 ngày hoặc 2 ngày có 1 lần.

[illegible]

thuốc nóng lạnh của bổn đường là NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG có hình ông PHẬT-MẬP, và uống trước cách 2 giờ đồng hồ trước khi đem tới cữ rét, người lớn uống lần đầu thì 6 hườn, hễ nửa giờ uống thêm 6 hườn nữa [illegible] lần đầu uống 2 hườn rồi nửa giờ sau uống thêm 2 hườn nữa, nếu qua ngày sau mà còn [illegible] làm cữ thì cứ [illegible] trước.

Phải cữ [illegible] trái sống và [illegible]

Mỗi ve 12 [illegible]......0$10

[illegible] trị các chứng bang, mỗi [illegible]

Rượu hiệu RHUM DU PILAR nầy
Trữ tại hãng L.U.C.I.A

Là một thứ rượu đặt bằng mía ròng, nên mùi thơm mà lại ngon lắm

Nếu ai thường dùng rượu nầy, thì tinh thần trở nên tráng kiện ; nhứt là trong cơn bịnh thời khí lưu hành, như dùng thường rượu nầy thì tránh khỏi các thứ bịnh truyền nhiễm.

Còn bịnh nhựt mà thường dùng, thì kinh lạc lưu thông, mau tiêu hóa vận động.

Thiệt là một thứ rượu rất hữu ích ; xin chư-tôn mua thử mà dùng, thì mới rõ là vật hữu dụng.

Như có mua, xin hãy nhìn cho kỹ cái nhản hiệu : chữ vàng, lại chính giữa tròng thì có hình Đức-chúa Bà đội mủ triều thiên, tay bồng ấu chúa, thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine
34, Boulevard Charner. — Saigon

SÁCH

CÁC SẮC THUẾ CHÁNH NGẠCH

Gồm đủ các sắc thuế có phụ thêm những chương giải nghĩa dễ hiểu các thể lệ về kỳ hạng đóng tất thuế ; khi nào xin chuẩn giảm số thuế ; về giấy thông hành, giấy chứng bổn thân và thuế đàng lắm.

Chức việc tổng, làng, các vị điền chủ, nông gia cùng chuyên về nông nghệ, thương mãi cần phải đọc sách nầy cho biết cách tính thuế và số thuế của mình phải chịu.

Thiệt là một quyển sách rất quí cho mỗi người cả thảy.

Chữ tây, mỗi cuốn .... 2$50
Chữ quốc-ngữ, mỗi cuốn 2 50
Phụ thêm tiền gởi 0 20

Có bán tại nhà in
Imprimerie de l'Union NGUYỄN-VĂN-CỦA
157, Rue Catinat Saigon.

CÁC VỊ ĐI XE MÁY ĐẠP !!!
có để bán tại
HÃNG :

AU SPORTIF FRANÇAIS

135, đường Espagne — Saigon

CÁC MÓN HÀNG HÓA RẤT TỐT VÀ GIÁ THẬT RẺ
KỂ RA SAU NẦY :

XE MÁY HIỆU :

"ELDÉE"

Xe thường sơn đen hay màu, có ống bôm, có freins và túi đựng đồ phụ tùng.	50$00
Thứ xe tốt, có 2 cái freins, ống bôm và túi đồ phụ tùng..............	54 00
Xe đua sơn màu xanh lá cây hay là xanh đậm Alcyon, có ống bôm, frein và túi đồ phụ tùng..................	54 00
Thứ thiệt tốt có 2 freins, đồ bao trái thể, đá đỏ, ống bôm, túi đồ phụ tùng, đèn khí đá........................	59 00
Thứ xe thường cho con nít bằng Email sơn đen có đủ đồ phụ tùng.....	46 00
Thứ xe thường cho con nít thiệt tốt, có 2 freins và đủ đồ phụ tùng........	49 00

ĐỒ PHỤ TÙNG :

Chuông hiệu "Coucou" bề ngang 88 m/m, tiếng kêu rất thanh và lớn....	1$10
Ống bôm xi-kên 30×16..........	0 70
Ống bôm xi-kên 38×16..........	0 90
Đèn khí đá "Vita" thứ tốt........	3 00
Đèn khí đá "Vita" luxe..........	3 50

XE MÁY NHỎ :
KIỂU MỚI BÁNH CĂM VÀ CHẠY BẰNG ĐẠN

Thứ số 0 cho nít từ 4 tới 6 tuổi......	26$00
Thứ số 1 cho nít từ 6 tới 8 tuổi......	28 00
Thứ số 2 cho nít từ 8 tới 10 tuổi......	29 00

Hãy xin giá đồ của bổn hãng : Vợt đánh banh, trái banh đánh vợt, ballons, đồ phụ tùng cho xe hơi vân vân.

Bổn hãng xin các Ngài khi gởi thơ mua đồ hãy gởi trả trước 3 00. Số tiền còn thiếu lại, Bổn hãng sẽ gởi cách lãnh hàng giao ngân.

NHÀ CHỤP HÌNH MỸ-NGHỆ

Thợ chuyên môn ở các tiệm lớn thành Paris về

KHÁNH-KÝ và Công ti

54, Đường Bô-na (Boulevard Bonard), Saigon

Dây thép nói 800 — Dây thép gởi Khánh-ký, Saigon

Lãnh rửa kiếng và in ra giấy cho những người chụp hình chơi. — Chụp hình đủ kiểu, hình màu đủ sắc hình vẻ bằng mực tàu ; chuyên môn nghề rọi hình ra lớn rất rẻ hơn các nơi. — Mỗi ngày đều có chụp tại tiệm hoặc đến nhà thân chủ. Cũng có bán bán đồ để dùng chụp hình ; Rửa hình và rửa kiếng rất giống. — Ở tiệm có sẵng các kiểu khuôn. — Có bán sơn thủy bằng mực, bằng dầu, đủ các màu. Vẻ sẵng hoặc vẻ theo ý quí khách đặt, khi dòng bang muốn mua sơn thủy, xin chiếu cố mà ghé đến tiệm chúng tôi trước khi mua nơi khác.

Quí khách ở Lục-tỉnh muốn thợ đến nhà chụp xin gởi hay đánh dây thép chỉ chỗ ở cho rành thợ sẽ đến tại nhà.

Rượu chát trắng ngọt

Uống cũng như Champagne bổn hiệu có trữ bán *mỗi ve 0$50* mua 12 ve 5$40. Có bán nước đá mỗi ngày.

Ai mua xin viết thơ cho.

BÙI-QUANG-NHO.
Bêntre

UGÉOL THUỐC ĐỂ TRỊ BỊNH TRONG ĐƯỜNG TIỂU-TIỆN

Ban-lậu, tiểu gạt, có mủ, tức đái, trĩ đái, vân vân. Theo sách trị bịnh tân thời, Khắc nào thì [illegible] có thuốc Ugéol nay trị bịnh mau lành mà thôi. Giá 12 quan tiền tây. Tiệm thuốc nào cũng có, hoặc không thì gởi 12 quan ruốt (mua ba hộp thì [illegible] quan) cho ông G. LASSALLE, 52, Boulevard [illegible], Paris.

Muốn bán

Vì về tây, nên muốn bán cả thảy những bàn, ghế, ván ngựa để chưng dọn nơi phòng khách và phòng ăn, làm toàn bằng cây danh mộc như: Trắc, cẩm lai, mun và nụ váng hương, cùng một cây đờn piano cũng làm bằng thứ) cây nói trên đó. Giá cả thảy là 4000 đồng.

Như ai muốn mua xin do nơi hãng Est-Asiatique Français hãng bán cây giá-tỵ) ở quai de la Marne à Vĩnh-hội, Saigon.

M. DUPONT
Employé Est Asiatique Français à Vĩnh-hội Saigon.

Hàng-hóa Bắc-kỳ

Ông chủ nhơn nhà ĐỨC-THỊNH ở đường Catinat số 81, kính tỏ cho quí khách hay rằng ông mới mua đăng cái tiệm bán đồ bắc của ông Nguyên-Đức, ở tại đường Catinat số 46 và 48.

Xin đến viếng một lần quí khách sẽ thấy các món hàng tốt thượng hạng và giá rẻ không đâu bằng.

Nhờ bán đủ các món hàng hóa và giá bán lại rẻ, nên nhà Đức-Thịnh từ đây đã chiếm được giải nhứt về việc buôn bán hàng hóa chế tạo tại Bắc-kỳ.

CHƯ QUÍ BÀ, QUÍ ÔNG VÀ QUÍ VỊ

Nhờ sự tín-dùng của chư-tôn bấy chầy nên bổn-hiệu ngỏ vài lời cho chư-tôn rõ về sự cần ích mà chư-tôn và thân bằng cố hữu của chư-tôn nên đến bổn-hiệu mua đồ. Về các thứ đồ mà chư-tôn có dịp đi biếu trong lúc Tết Tây và Tết Annam cũng là để cho những người bạn-hữu ở giả xứ thuộc-địa. Bổn-hiệu có bán đủ thứ đồ tốt để cho chư-tôn chọn lựa mà giá lại rẻ lắm. Món đồ tốt cũng vậy không có tiệm nào bán giá rẻ hơn. Ai mà muốn biết chắc giá đồ của bổn-hiệu xin hỏi lại mấy người bạn hàng của bổn-hiệu thì biết rõ, vì họ có mua thường họ cứ việc nói ngay. Bổn-hiệu bán để các thứ hàng Bắc thật tốt. Bán sỉ và bán lẻ như: Đồ cẩn, đồ đồng, đồ kiểu, đồ mưa, đồ chạm, đồ thêu bằng bông vàng, bông bạc, nhiều hột gà, bố ng, nguyễn, the, la-cổ, sa-hột, lược lông đủ các thứ màu, lãnh bưởi, lụa đủ đồ. Lụa quần-anh, vải may mùng, các thứ tố bông và trơn đủ các màu, các thứ nón tây, giày hạ, giày tây, giày cườm, giày bắc, các thứ trạ vấp bông. Các thứ rương da và valises ; v. v... Có bán hàng Tàu, nguyễn đen, lãnh tàu, lãnh bảo-thảo, hàng cẩm-châu, chân-ca, trừu, lục-soạn trắng v. v. nhung đủ màu, đồ bạc, đồ chạm, đồ cẩn, đồ Salon (phòng khách) có bốn cái ghế dựa, hai cái ghế dài và một cái bàn, ghế chạm đồ đồng, lư-hương, chum đèn ; Mâm hát v. v. giá thiệt rẻ và đồ lại tốt.

Gởi cách lãnh hóa giao ngân tiền gởi người mua khỏi trả.

Đánh dây thép đề CHAUVIN — Saigon.

Nhà ĐỨC-THỊNH.
86, [illegible] Catinat, Saigon